BRØLET

F.C. KØBENHAVN
FAN CLUBS OFFICIELLE
MEDLEMSBLAD #91

TILLYKKE MED DE 3 STJERNER

Probably the Best Beer in the World

Imponerende Double – alt er godt – bortset fra en grisk ledelse

Jeg har næsten ikke ord for, hvor imponeret, jeg er over, hvad Neestrup har gjort ved det her hold og for denne klub på så kort tid. Efter en komplet kaosstart fik han vendt skuden og vandt hele lortet. Det var en mandfolkepræstation, og fortsætter det her, kan det godt være, der på sigt skal gøres plads til en Les Deux-trøje med rullekrave ved siden af alle spillertrøjerne øverst på C-tribunen ud mod Øster Allé.

Ja, jeg er fan. Af Neestrup. Og af det hold, der med et absurd antal langtidsskader alligevel formåede at hive The Double hjem.

Jeg er derimod ikke fan af den arrogance og griskhed, der vælter ud fra ledelsesgangen som lava fra en spyende vulkan.

For undskyld mig – hvad i alverden foregår der? Ud af det blå melder man helt absurde ændringer omkring en lang række kerneområder ud.

En ting er det forvrøvlede sludder om, at rabatter til sæsonkort ikke dur, fordi det tager for lang tid at tjekke. Det tager altså ikke ret lang tid at sige "Jeg har sæsonkort" uden at vise det, som det normalt foregår.

Og væk er muligheden for at betale i rater. Jeg citerer normalt ikke kilder i lederspalten, men i dag gør jeg et par undtagelser. For som en god ven sms'ede mig: "Jeg plejer at betale i rater. Jeg ved slet ikke, om jeg på så få dage kan skaffe 3000 kroner til at forny mit platinkort."

En anden ven skrev til mig: "Højeste tilskuersnit nogensinde, og så siger de bare 'fuck jer' til de loyale fans. Måske ledelsesgangen savner tiden, hvor der var 10.000 i Parken."

En tredje rev fat i mig i køen til boden under tribunen til sæsonens sidste kamp og var – forståeligt – rasende over, at alle loyalitetspoint nu pludselig skulle ud ad vinduet – altså alt optjent før de sidste tre år.

Det er næppe for sjov, at vendingen "Success is temporary – loyality is three years" pludselig dukkede op på de sociale medier.

At man ovenikøbet tydeligvis ikke havde konsulteret fanklubben, før man meldte den her slags galskab ud, gør det ikke bedre. At man efterfølgende var nødt til at padle seriøst baglæns og forsøge sig med "blablabla" og vi vil nu indgå i en dialog", eller hvad der ellers blev meldt ud af ligegyldigt palaver, gør ikke tingene bedre. Det er intet mindre end pinligt.

Og det er eddermame ærgerligt, at så stor en sæson på mange måder for mange fans bliver overdøvet af den slags umuliusagtig ledelse og kommunikation.

Vi er FC København. Vi skal være bedre end det her.

For at slutte på en positiv note, vil jeg gentage min hyldest til træneren, holdet og hele gruppen af ansatte omkring truppen, der har fået The Double hjem trods så mange bump på vejen. Kæmpe respekt herfra.

Vi gør det hele igen næste sæson. Fraregnet gøglet fra ledelsesgangen, tak.

Tom Carstensen
Chefredaktør

BRØLET 91

Oplag: 6.800

Redaktør
Thomas Sjørup
broelet@fckfc.dk

Medredaktør
Thor Carlskov

Skribenter
Thomas Sjørup, Katinka Riess, Lars Thor Jensen, Kristoffer Just, Tom Carstensen, Thor Carlskov, Casper Fischer Raavig og Thomas W. Pohlentz

Fotografer
Thomas Sjørup, Tobias Jørgensen, Torben Kaas og Allan Høgholm

Forsidefoto
Thomas Sjørup

Tryk
All Graphic

Layout
Philip Bidstrup

FC København Fan Club
Øster Alle 50, st., 2100 København Ø
Tlf: 35 43 23 43
kontor@fckfc.dk – www.fckfc.dk
CVR: 32759327
Bank: 2104 - 4371731372

Telefontider
Mandag-fredag: 09:00-11:00.

Bestyrelsen
Formand: Lars Thor
Næstformand: Christian Hindkjær
Kasserer: Casper Düring Koed
Medlem: Mie Backmann
Medlem: Casper Fischer Raavig
Suppleant: Christian Thomsen
Suppleant: Kim Dahl Hansen

F.C. København
PH Lings Alle 2, 2100 København Ø
Tlf: 35 43 74 00 – Fax: 35 43 74 22
info@fck.dk – www.fck.dk

FCK AWAY – awaykort
www.fck.dk/fanzone/fans/udebanekampe
fckaway@fck.dk

Klub FCK – salg af sæsonkort
FCK fanshop
Øster Alle 56, 2100 København Ø
Tlf: 35 43 74 01 – Fax: 35 25 70 11
fanshop@fck.dk
www.fckfanshop.dk

SIDE 14

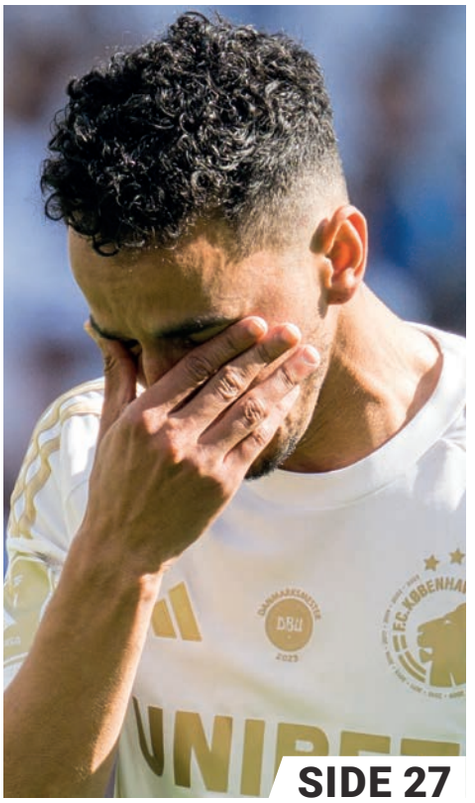

SIDE 42

SIDE 10

SIDE 30

SIDE 27

SIDE 16

BESTYRELSEN HAR ORDET

To pokaler og masser af succes kommer med en bizar bismag, sådan kan vi vist godt opsummere denne sæson.

Så står vi her igen. Ved sommerferiens start og en ny sæson lige rundt om hjørnet. Der er blevet løftet hele to pokaler i København i år, og tilskuermæssigt har det været imponerende, hvor udsolgte kampe har været normen i sæsonen 22/23 – både på hjemmebane, men så sandelig også på udebane. Stort tillykke til os alle sammen. F.C. København 2023 er en succeshistorie. En succeshistorie ledelsen ikke er for fin til at føre sig frem på og vise stolthed på LinkedIn.

Parken Sport & Entertainment kom ud af 2022 med det de selv kalder et markant overskud på samlet 263,7 millioner kroner, hvoraf 163,8 millioner kan tilskrives fodboldforretningen. I 2023 vælger man desuden at løsrive F.C. København fra selskabet Parken Sport & Entertainment, for at kunne køre F.C. København P/S særskilt, da man ønsker at selskabet PS&E skal kunne leje stadion ud på en uopsigelig aftale over 30 år.

Et stadion, der i den grad trænger til at blive renoveret, og selvom vi bliver forsikret om, at der ikke er noget galt med tribunekonstruktionen, så virker det ikke super sikkert at stå på en tribune, hvor der er forbud mod koordinerede hop efter en Rambøll udregning. Det er svært at se, hvem der skulle finde det at eje Parken som en lukrativ aftale, og i april måned meldte man ligeledes ud, at salget nu var droppet. Dog kan man godt få øje på fidusen ved at sælge fodbolddelen til udenlandske investorer, som man desværre ser blive mere og mere udbredt, men lad det for guds skyld ikke være der vi ender.

Succesen er blevet stor, og det skal pengene også være for at opfylde de ambitioner man har omkring F.C. København og for at kunne følge med de helt store klubber, der kan give årslønninger til spillere, der er helt ude af proportioner. Vi er ikke længere den lille nye klub, som mange af os forelskede os i tilbage i tidernes morgen. Nu er vi ren forretning. Kynisk forretning. Forretning, hvor der ikke længere er plads til os trofaste fans, vores behov og vores følelser, kun vores penge og tilstedeværelse har interesse. Der bliver varslet ændringer på sæsonkort, loyalitetspoint og rabatter afskaffes og ikke eneste ændring lader til at komme os fans til gode. Vi skal ikke have retten til et tomt sæde, for hvorfor i alverden skulle vi dog det, når vi har lagt vores tid, kærlighed og penge i klubben i mange år og vi anser netop det sæde

og sæsonkort som nøglen til vores andet hjem. Et hjem med ekstremt begrænsede åbningstider, som vi efter bedste evne forsøger at indrette vores liv efter. Ja, der står unge nye mennesker i kø her og nu, der også er villige til at betale prisen (igen) for vores sæde, når vi ikke selv er i stand til at bruge det. Og ja, det er unge mennesker, der med garanti også lægger masser af kroner i klubkassen for oceaner af shotsrør. For så længe festen er i gang og Parken kan sælges ud, så kan vi holde succeshistorien om F.C. København kørende for evigt. Men hvad sker der når festen er forbi? For festen slutter altid før eller siden.

Vi har kendt jer, F.C. København, så længe, at den her skuffelse kommer til at sidde i kroppen i et stykke tid, og hvor er det ærgerligt, at I har skiftet så meget ud blandt ledelsen, at I ikke kender os fans, men tror I kan køre F.C. København på samme måde som Bella Center Group. Det kan I ikke, og vi er bekymrede for, at I opdager det for sent. Vi er ikke ude på at snyde jer ved at blive væk fra kampene på vores sæsonkort. Vi bliver væk fordi livet rammer os ind i mellem. Vi har familier, der kan blive syge, vi kan selv blive syge, have arbejdsplaner, der ikke kan laves om, have fødselsdage, konfirmationer og hvad livet ellers byder på. Langt de fleste af os køber sæsonkort år efter år, fordi F.C. København er en så vigtig del af vores liv, at vi ikke kan leve uden. Vi vælger det ikke fra af lyst, men af nød. Hav tiltro til os, for vi er ikke fjenden. Vi vil også fodboldklubben det bedste, og vi vil hjertens gerne hjælpe jer alt det vi kan, så vi i fællesskab kan forsøge at få vendt udnyttelsesgraden og hvilke udfordringer I ellers ser nødvendige at få løst, uden vi behøver at blive uvenner eller stå tilbage med sårede følelser. Inddrag os og sæt jer ned omkring bordet sammen med os og pak powerpoint og tabellerne væk og lad os rent faktisk tale sammen og tage nogle konstruktive løsninger med os fra bordet. Vi har aldrig før oplevet vores medlemmers bekymring som nu og det skal vi tage alvorligt og det skal I, F.C. København, tage alvorligt.

Vi har i FCKFC forsøgt os med en åben og ærlig dialog, og vi vil så godt vi overhovedet kan kæmpe vores medlemmers sag. Vi tager gerne alle de møder der overhovedet er brug for, for vi kræver at I lytter til os og vi forventer af jer, at I også er indstillet på at skabe et samarbejde fans og klub imellem, der kan give os konstruktive løsninger og ikke bare være arrogante nok til køre internationale forretningsmodeller ned over hovederne på os. Vi har, om nogen, fundet ud af hvor meget et sundt samarbejde og dialog kan hjælpe os alle sammen til at få fodboldkulturen til at lykkes, hvis vi virkeligt gerne vil skabe ændringer. Da myndighederne i foråret glemte at indkalde os til møde forud for derbyet i Brøndby, måtte vi sammen med Brøndby Support selv indkalde til det første møde af sin art. Et møde vi fans har efterlyst længe og et møde der endte med at være en succes, da vi gennem simpel koordinering og informationsudveksling bedre kunne navigere uden om hvad der ellers kunne skabe gnidninger og udløse unødvendig ballade på kampdagen.

Og udover hvad vi altid har kunne tilbyde vores medlemmer, så er det præcis det, der i 2023 skal være F.C. København Fan Clubs største opgaver og hovedformål – at samle fans på trods af forskellige grupperinger, at gå forrest for at skabe en sund fankultur, at være med til at skabe de bedste forhold for os fans på hjemme såvel som udebane og være en samlet stemme for alle vores medlemmer, der kan råbe højt og tage kampen for os alle sammen når det bliver for urimeligt.

I ønskes allesammen en dejlig sommer – vi ses igen lige om lidt til sæsonen 23/24.

Samarbejdspartner med
F.C. København &
F.C. Københavns Fan Club

Hertz bogtrykkergården a/s

Kongelig Privilegeret
Siden 1828

www.hertz.dk
post@hertz.dk

VENNER & FJENDER

F.C. KØBENHAVN FANS
100 % ananas i egen juice, men sikke en opbakning, der har været i den her sæson. Ude såvel som hjemme. Man kan ikke få nok at se et PARKEN klædt helt i hvidt eller et udebaneafsnit fyldt til bristepunktet. Selvom spillet på banen ikke altid har været til guld, så har opbakningen så sandelig været det. Lad det fortsætte i den kommende sæson.

JACOB NEESTRUP
Vi placerede allerede Nestrup på vennelisten i sidste udgave, men hvordan kan man overhovedet overveje at fjerne ham, efter han netop har gjort klubben til vinder af The Double. Det har ikke været lige kønt hele vejen, men på trods af skader til flere profiler og være bagud med 10 point ved vinterpausen, formåede Nestrup alligevel at sætte det hele rigtigt sammen. Det er virkelig godt trænerarbejde.

CARLOS ZECA
Kaptajnen har ved flere lejligheder været på listen, og selvom han ikke har spillet meget i sæsonen, så skal Carlos Zeca selvfølgelig have den sidste hyldest her. En ægte kaptajn og klublegende takker af i klubben, men vi lover dig evigt venskab for den måde du har båret klubben på dine skuldre og altid gået forrest samt været en sand ambassadør for klubben.

KAMIL GRABARA
Kåret til Årets Spiller af klubbens fans og vinder af Det Gyldne i Superligaen, og generelt en spiller, der leverede de store redninger på de rigtige tidspunkter. Kamil deler vandene, og mange af os ville sikkert heller ikke bryde os om ham, hvis han ikke spillede for os. Men det gør han, og han har om nogen en stor andel i det nyligt vundne mesterskab og pokaltitel. Samtidig med, at han har formået at aktivere en masse fans fra andre klubber, til tider til stor morskab for os andre.
Don't ever change friend!

F.C. KØBENHAVN
Selvom to titler burde give overskud til ikke at nævne nogle fjender, så må vi alligevel nævne os selv, F.C. København. Ja, du læser rigtigt. Klubben vi alle elsker har fundet vej til fjendelisten, men det er ikke spillere eller stab vi taler om, for de har gjort deres for at forblive venner. Nej, vi taler om dem, der hen mod slutningen af sæsonen, tænkte de kunne bruge det momentum pokaltitel og mesterskab havde udløst til på mest håbløse vis at kommunikere væsentlige ændringer for mange af klubbens mest loyale fans i forhold til sæsonkort og rabatter. Det er svært at sige om det var selve den dårlige kommunikation og det faktum, at man ikke havde taget hverken fanklub eller fans med på råd eller fordi man vil malke den enorme interesse, der er for F.C. København, som er det værste her. I hvert fald efterlades man med en grim smag i munden.

*Vi kunne sikkert have haft flere navne på listen, så som Daniel Wass, Marcondes eller Nicolai Poulsen, men vi synes egentlig at ovenstående bør stå alene som en reminder om, hvordan man ikke bør behandle sine mest loyale fans efter en sæson, hvor tilskuerrekorder er blevet slået og opbakningen aldrig har været større.

FOTOS: ANDREAS KONNERUP OG THOMAS SJØRUP

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

’JEG SKAL BARE VÆRE KLAR, NÅR MIN TID KOMMER’

Der hviler et stort pres på den unge svenskers skuldre, men hvordan opfatter han det egentlig selv, hvad ser han som sine styrker og svagheder, og hvilke drømme har han for sin fodboldfremtid? Det var nogle af de ting, der blev vendt, da Brølet satte sig ned til en snak med Roony Bardghji en solrig fredag i maj.

FOTO: ALLAN HØGHOLM

Af Lars Thor Jensen

Ved ankomst til 10'eren er Roony stadig i gang med at øve afslutninger i den fjerne ende af træningsbanen sammen med de andre unge spillere i truppen, mens de ældre spillere allerede har været forbi de ventende fans og er smuttet ind i hovedbygningen.

Da seancen er forbi, er der lige tid til en autograf på en ung fans trøje, inden en glad Roony træder ind i det lille kontorlokale, der er blevet stillet til rådighed.

Brølet har længe efterspurgt en snak med vores svenske teenager, så da klubben langt om længe gav grønt lys, var vi ikke sene til at få sat ham i stævne.

Højre kant eller centralt?

Det er få dage før næstsidste kamp i ligaen.

De to sidste skal vindes, hvis håbet om et mesterskab, og dermed også The Double, skal blive en realitet. Det er ikke meget spilletid, Roony har fået, men vi har typisk set ham starte som højre kant, og det er vel også som højre kant, at de fleste ser ham. Men hvordan ser Roony det egentlig selv?

Hvad er din yndlings position på banen?

"Jeg kan selvfølgelig lide at spille højre kant og så som 10'er. Altså en offensiv midtbaneposition, ikke 8'eren, men 10'er-positionen. Det spiller jeg også meget på landsholdet. Det passer meget godt til min spillestil, så der kan jeg godt lide at spille. Vi spiller egentlig ikke med en 10'er, så højrekanten og en offensiv midtbane. Jeg kan godt lide at spille mellem modstanderens midtbane og deres forsvar, hvor jeg kan modtage bolden og få lov til at vende mig mod deres forsvar."

Hvad er så dine styrker?

"Det er svært at sige. Jeg kan bedst lide at vise det på banen, men hvis jeg skal sige noget, så er det at være på bolden og komme i 1-mod-1 situationer. Ellers er det nok mit sammenspil med medspillerne og pasningsspillet, hvor jeg kan være med til at skabe chancer."

Og hvad skal du så forbedre i dit spil?

"Jeg skal blive bedre i det defensive. Jeg synes ikke, jeg er dårlig til det, men det er noget, jeg kan bygge på, både til træning og i kamp. Jeg synes, det er vigtigt, at man kan forsvare som hold og individuelt."

Presset på de unge skuldre

Det er ingen hemmelighed, at forventningerne til Roony har været store, både i F.C. København og i hjemlandet Sverige. Derfor har klubben da også i lang tid "skærmet" den unge spiller fra mediernes søgelys.

Hvordan har du selv opfattet de forventninger, der har været til dig?

"Det er ikke noget, jeg har tænkt særlig meget på. Det er

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

ret normalt i fodbold, og jeg kom jo hertil i en ung alder, og ikke mindst fik spilletid på førsteholdet, så selvfølgelig kommer der pres på. Især hvis man gør det godt i de første par kampe, så forventer folk, at det kommer man til at gøre i hver kamp, men sådan fungerer det jo ikke.

Det er dog ikke noget, jeg tænker over. Jeg prøver bare at gøre mit bedste på banen og vise, hvad mine styrker er, og bare have det sjovt. Hvis jeg gør det, så tror jeg, at jeg præsterer bedst. Så, hvad medier og andre siger om mig, har jeg ikke skænket mange tanker."

Så du har ikke gjort noget ekstra for at håndtere omverdenens forventninger?

"Nej, jeg har ikke haft det svært med det. Det har ikke været sådan, at jeg har tænkt "shit, nu taler de meget om mig", så det har ikke været et problem.

Nu kommer du jo fra Malmø, og alle ved, at Malmø- fans ikke kan lide F.C. København, så hvordan har din omgangskreds taget imod dit skifte hertil?

"Da jeg kom hertil, var jeg meget ung, men jeg var ikke på kontrakt der (Malmø FF, *red.*), så jeg ikke hørt så meget for det. Der var meget snak, men jeg har ikke hørt noget fra mine venner. Jeg synes jo, det var bedre for min udvikling at komme her, og de synes, at jeg har gjort det rette."

Der skal bare bygges på

Der er nok ikke mange, der forventer, at Roony spiller hele sin karriere i F.C. København, og derfor er det også nærliggende at tale lidt om, hvilke mål og drømme han har for sin tid i klubben og selvfølgelig i tiden efter.

Hvad er dine ambitioner?

"Det er at få så meget spilletid som muligt. Bare spille kampe, udvikle mig og bygge på, både defensivt og offensivt, og blive en så komplet spiller som muligt, så jeg er klar til at tage næste skridt i karrieren."

Og hvad er næste skridt så?

"Det er vel at spille i en klub i en top- fem liga. Måske finde en klub, hvor jeg kan udvikle mig endnu mere, for så at tage endnu et skridt op til en af de helt store klubber. Og det helt store mål er selvfølgelig at blive den bedste. Det har det været, lige siden jeg har været helt lille. Det er det, jeg arbejder hårdt for at nå hver dag. Der er selvfølgelig en lille plan, men man skal altid tage det lidt step by step, fordi det er fodbold, og man ved aldrig, hvad der kan ske. Mit mål lige nu er ikke at komme til en bestemt klub, men når der kommer noget, så må man selvfølgelig se nærmere på det."

Det handler om at være klar

Det er de færreste 16-årige, der får æren af at spille i Superligaen, endsige kampe i Champions League, men hvad er egentlig den største oplevelse, den nu 17-årige Roony har haft, siden han fik sin seniordebut?

"Kampen hjemme mod Dortmund! Ikke mindst fordi jeg starter inde. Men alle kampe i Champions League har været kæmpe oplevelser. Bare det at være på stadion i for eksempel Sevilla eller i Manchester var stort. Det var en drøm, der gik i opfyldelse."

Hvordan har du egentlig arbejdet med overgangen fra U-fodbold og så lige pludselig at skulle spille for eksempel Superliga?

"Det er noget, jeg har arbejdet for i lang tid. Jeg har allerede i en ung alder tænkt, at jeg skal træne hårdt for at være klar. Da jeg kom her, gik det også hurtigt. Først var jeg U17, så var det U19 og så senior fodbold. Jeg har bare forsøgt at vise, hvad jeg kan på banen, og det vigtigste er bare at udvikle sig så meget som muligt.

Da jeg var på U19, kiggede jeg meget på førsteholdet for at lære, hvordan de spiller, så man er klar til det niveau, når man

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

> Jeg har allerede i en ung alder tænkt, at jeg skal træne hårdt for at være klar. Da jeg kom her, gik det også hurtigt. Først var jeg U17, så var det U19 og så senior fodbold. Jeg har bare forsøgt at vise, hvad jeg kan på banen, og det vigtigste er bare at udvikle sig så meget som muligt.

får chancen. Til at starte med trænede jeg tre gange om ugen med førsteholdet, hvilket var en plan, jeg havde lavet med staben på U19 og talentafdelingen, og så et par uger før jeg blev 16, trænede jeg fuld tid med dem. Derfra gik det hurtigt, men det hele handler om at være klar, når chancen opstår."

Hvem så du op til, da du var yngre?

"Det har altid været Messi! Allerede da jeg 6-7 år gammel, var det bare Messi. Min far er selvfølgelig også stor Barcelona-fan, og han kan godt lide, hvordan han spiller, så han synes jo bare, at jeg skulle være som ham," griner Roony.

Er Barcelona også din drømmeklub?

"Mange medier har faktisk også spurgt mig om det, og jeg har altid sagt, at mit mål er at spille i Real Madrid, for det er den største klub inden for fodbolden, men jeg har altid været Barcelona-fan på grund af Messi. Mit mål er at blive den bedste i verden, så det handler også om at finde en klub, der kan gøre en til det, og Real Madrid er bare den største, også selvom jeg er Barcelona-fan. Det er jo ikke sådan, at jeg ikke ville sige wow, hvis jeg kom til Barcelona, for selvfølgelig ville jeg det."

Og hvem ville ikke det? Når den sidste Superliga kamp er spillet, står det på en tur med det svenske U21-landshold, inden Roony kan få lidt velfortjent ferie. For selvom det måske ikke er blevet til så meget spilletid, som han selv havde ønsket, har det ifølge ham selv alligevel været en lang og hård sæson.

Fast mand

Solen glimter i øllet på bordene på Cafe Floras, hvor folk sidder i grønne fodboldtrøjer ved flere af bordene. Danmark skal spille landskamp mod Nordirland i Parken, og Brølet skal mødes med stemmen fra parken: **Thomas Høgh Henriksen**.

Af: Thomas Sjørup
Foto: Tobias Jørgensen

Hvordan endte du med at være speaker i Parken?

"Jamen altså, jeg arbejdede på den radiostation, der hed Radio Uptown. Der var vi nogle stykker, som havde været med fra starten i 92. Og så var der en kollega, der hedder Niels Fez Pedersen, som er et mangeårigt Cooligan- medlem. Han arbejdede sammen med mig på radioen. Og på en eller anden underlig måde var han kommet ind i noget underholdningsudvalg eller sådan noget i FCK. De skulle bruge en ny speaker.

Så Niels sagde: 'Jeg har tænkt på dig, for du sidder jo foran mikrofonen, og du har en god stemme. Kunne det ikke være noget for dig?' Det ved jeg sgu ikke, sagde jeg. Men jeg tænkte, at jeg da godt lige kunne tage en snak med dem. Og så var jeg til en samtale med Karsten Aabrink. Aabrink sagde, at 'nu skal vi have den her klub genrejst, skal du ikke være med på holdet?' Jo, jo, jeg ville da gerne prøve. Det blev så en FCK-Brøndby- kamp, der blev den første kamp, jeg speakede, desværre tabte vi 2-0.

Der var allerede god gang i den, dengang med rivaliseringen, så det var jo et næsten fyldt Parken. Det var tilbage i marts 1996.

Jeg kunne mærke, at nerverne var der, og jeg kunne høre, at folk reagerede på det, jeg sagde. Og altså, jeg syntes, det var sjovt.

Vi var kun to oppe i boksen dengang. Så det var mig og min gode ven Mads, som var med fra starten. Han sad og skiftede CD'er og ringede rundt til de andre stadions. Det var dengang før internettet. Der kunne man ikke gå på nettet og se resultaterne. Så det var altid sjovt at ringe til Brøndby, når de var bagud. Så jo mere Brøndby tabte, jo sjovere havde vi det, når vi ringede til dem."

Har du tal på, hvor mange kampe du har speaket?

"Nej, jeg har ikke præcis tal på det. Men jeg tror, jeg har misset, som jeg husker det, 10 kampe. Du ved, bryllupper og konfirmationer."

Hvad er det, der gør, at man bliver hængende i 27 år?

"Jeg vil sige, at i starten var det jo super fedt, fordi man på en eller anden måde kom bag kulisserne. Og man var med til at skabe noget, selvom man ikke stod som fan og råbte længere, men man var med til at skabe stemningen i Parken.

Det var sjovt at opleve klubben sådan bagved, og man kom også tæt på trænere og spillere. Mere dengang, end jeg gør i dag, vil jeg sige. Dengang fik vi lov til at komme ned i omklædningsrummet efter kampene, og vi sad og fik en øl med spillerne. Det var jo igen før internettets tid, så vi skulle skrive resultaterne fra de andre kampe på et papir og lave stillingen. Og så gå ned i omklædningsrummet med dem efter kampen. Det var jo Kim Brink og sådan nogle dengang. Det var sjovt og spændende.

Og så kan man sige, at det har været syret at opleve den udvikling, der er sket i klubben. At vi igen begyndte at blomstre i 2001, og mesterskaberne kom, og klubben blev en lidt anden økonomisk mastodont, end vi så tidligere.

Jeg synes stadig, at det er sjovt, og jeg synes stadig, at

l i kulissen

Blå bog

Navn: Thomas Høgh Henriksen

Alder: 53 år gammel

Uddannelse: Journalist

Job: Arbejder til daglig på DR's P1.

det er fedt. Så må vi så se. Jeg kan godt lide runde tal, så om det skal være 30 år, hvor jeg siger, at det var det for denne gang det ved jeg ikke endnu. Men jeg skal helst ikke over på nedre C med rollator. Jeg skal stadig være nogenlunde frisk, synes jeg."

Hvad er dine ansvarsområder, ud over at speake?

"Det er mit ansvar at finde lidt musik frem til dagen. Op til kampen, pausen, efter kampen. Og på den måde også sætte den musikalske stemning på stadion. Og sådan hele tiden prøve at time tingene op til kampstart."

Hvordan udvælger du musikken?

"Lad os bare sige, det ikke er jydestilen! Altså, hvis man kan sige, at jeg prøver at tage noget københavnsk, og den alsidige musik, der selvfølgelig også er i København, alt fra ny dansk hiphop, gammel hiphop, Pantera, rock, heavy. Altså noget, der på en eller anden måde kan skabe en god stemning, ikke?

Så folk er pumpet lidt op. Så det er ikke Lars Lilholt, der bliver sat på, lad os bare sige det på den måde. Med al respekt for det. Og så har vi jo heldigvis også flere og flere spændende kunstnere, som har adresseret, at de godt kan lide klubben, med Minds, og Artigeardit, og så videre."

Hvordan ser sådan en typisk arbejdsdag ud for dig, når du møder ind på en kampdag?

"Jeg møder typisk ind tre timer før, og det kan jo lyde af meget, men vi åbner dørene halvanden time før, så der skal jeg jo sidde klar. Så gennemgår jeg lige hurtigt, at vi har programmet klar.

Så går vi ned og spiser lidt, og så går vi op og får en briefing på, hvad der skal ske på dagen. Er der noget specielt, blomster, jubilæer, hvad ved jeg, et eller andet, som er lidt ekstraordinært op til kampen. Hvad skal der være noget om i pausen, hvordan afvikler vi det? Og så får vi en briefing på det, og så skriver jeg lidt ned, hvis der er noget. Så finder jeg musik, det har jeg altid tænkt lidt over i forvejen, og så sætter jeg en playliste sammen op til kampstart. Og så åbner dørene."

Hvad har været din største oplevelse i Parken?

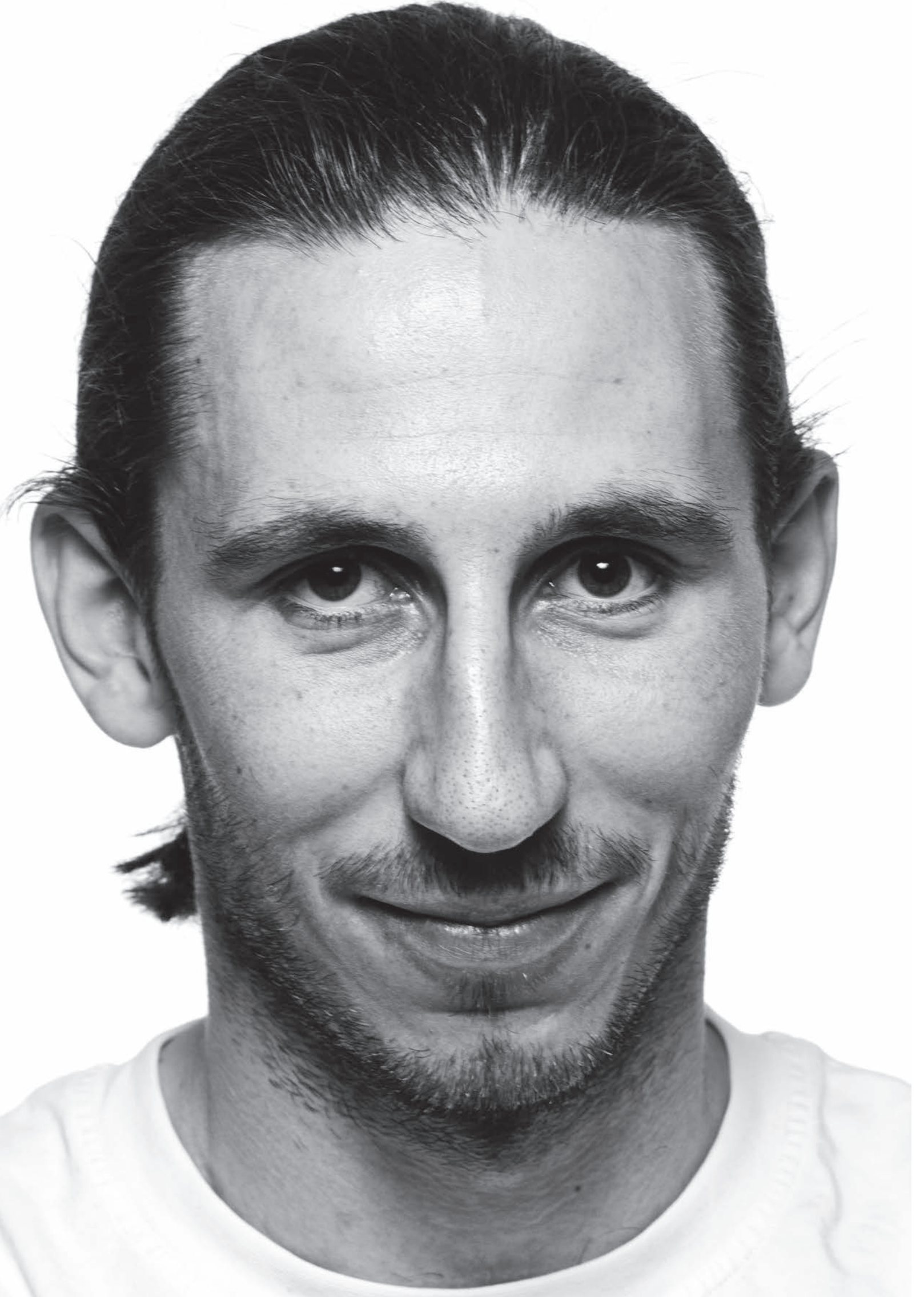
"Ja, det er jeg blevet spurgt om mange gange. Det er jo svært at sætte én øverst. Der er mange, mange smukke kampe og mange fantastiske oplevelser. Hvis jeg skal sige én, så er det Zumas saksespark. Og så den kamp, hvor vi får mesterskabet efter mange års tørke med det vendepunkt, der kom der.

Og så vil jeg sige, der har jo også været Champions League-oplevelser, Barcelona-kampen. Og dramaet mod Atalanta, selvom det selvfølgelig var Europa League, det europæiske drama, som var ude i straffe, altså den forløsning, der var i den kamp. Der har været ekstremt mange fantastiske oplevelser, vil jeg sige.

Jeg vil også sige, at sådan en kamp som AGF-kampen her i den her sæson. Der kommer de der kampe, hvor man bare tænker, det her er fucking løgn, det er da for vild en kamp, hvor man også tænker, den der, den vil jeg huske tilbage på."

Hvad har så været det sværeste øjeblik?

"Det har jo været de der gange, hvor man har tabt mesterskabet på hjemmebane. Hvor man bare er helt færdig. Og især mod rivalerne fra Brøndby, når det er dem, der sætter en kæp i hjulet."

MÅLET BAG MASKEN

De sidste to års førstemålmand i FC København, Kamil Grabara, fortæller om den skrækskade, der prægede hans efterårssæson, om starten på karrieren i en lille by i Polen, og om den ambition, der stadig driver ham fremad: at blive verdens bedste.

Af Thor Carlskov

Engang vil folk kigge i historiebogen og notere sig, at FC København vandt The Double i 2022/23-sæsonen, og nogle vil svagt erindre, at det vist var spændende, noget med FC Nordsjælland, og faktisk også både Viborg og AGF, som bankede alvorligt på mod slutningen.

Spændende er knapt ordet. Lad os lige et øjeblik dvæle ved, hvordan det var.

Da Brølet talte med Kamil Grabara fire dage efter 3-2-nederlaget på FCN's kunststofbane, som havde betydet, at føringen i DM-slutspillet igen-igen var skiftet, virkede det nærmest som om, den polske målmand meget mod sin vilje prøvede at acceptere sølvmedaljen.

"Vi kan kun være sikre på, at hvis vi vinder de sidste kampe, har vi en fair chance," sukkede han.

"Er det nok for os her og nu, mens vi taler? Nej, for hvis de vinder alle deres kampe, så bliver de mestre. Vi fuckede det fuldstændig op i DM-slutspillet. Det er uacceptabelt for FCK at lave fem point i fem kampe, eller hvor mange det var."

Det gik ellers forrygende, I vandt mange kampe i træk. Hvorfor er det gået den anden vej? Er det skaderne?

"Nej, vi har haft de skader i lang tid, så vi kan ikke bruge det som en undskyldning. Jeg synes bare, vi er blevet overløbet, nedkæmpet. Det er så svært at sige det, men lige nu føles det som om, de bare ville det mere end os."

"Når man oplever, at kampen ikke går som planlagt, som man gerne vil have det, så er det også fint at spille uafgjort. Det er det, der går mig mest på. Der står 2-1 (i Farum, red.), det er 82. minut, der er måske et kvarter at spille, masser af tid til at score et mål og få en uafgjort. Men vi smider kampen væk ved at lukke et mål ind til 3-1. Det irriterer mig."

Skrækskaden

Nu endte FC København som bekendt med at vinde både mesterskabet og pokalfinalen.

Men længe før triumfen kom i hus startede sæsonen elendigt for løverne, der lå nummer ni efter 10. spillerunde, og skrækkeligt for Kamil Grabara, der pådrog sig en alvorlig hovedskade i anden spillerunde mod AaB og var ude i to måneder.

"Jeg vil ikke sidde i et interview og spille hård, det var selvfølgelig en svær tid. Jeg havde mange spørgsmål i mit hoved. Er det virkelig det værd, hvis man skal risikere sit liv for at spille fodbold?" siger Grabara.

Husker du, hvad der skete?

"Ja, jeg husker det hele. Jeg kommer ud for at gribe bolden, og der var én (AaB's Mathias Ross, red.) som ikke stoppede – han ramte mig på siden af ansigtet."

Du var senere ude og sige, at du havde tilgivet ham. Tror du, han gjorde det med vilje?

"Ja, selvfølgelig. Han gik efter mig. Man går ikke efter den type bold med det formål at score et mål. Det er, som det er. Ville jeg i dag sige til fyren, at det er ok, nej, det ville jeg selvfølgelig ikke. Det, der skete, er sket.

Hvis jeg spillede en kamp mod ham i dag, så ville jeg ikke gå efter at brække hans ben, selvfølgelig ikke. Men som person, som menneske, synes jeg så, det var ok? Nej, selvfølgelig ikke. Man kan tilgive, men man glemmer ikke."

Frygtede du for din position i målet?

"Nej. Aldrig. Jeg ved, hvordan holdet præsterer, når jeg står i målet, jeg kender min værdi. Jeg er ked af at skulle sige det, men jeg ved, at hvis jeg giver alt på træningsbanen, og hvis jeg fysisk er i min bedste form, så er der ingen målmand i klubben, og der har aldrig været en målmand i klubben, som kan tage min plads. Det kan folk være uenige i, men sådan har jeg det."

> "Er jeg bange for at sige, at jeg vil være den bedste målmand i verden? Nej. Det er den ambition, der driver mig. Det er en drøm, jeg har.

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

Hvor længe skal du spille med masken?

"Jeg ved det ikke. Jeg føler mig tryg i den. Den generer mig ikke. Så jeg ved ikke, hvor længe jeg kommer til at spille med den. Jeg har den ikke på for at se smart ud, det handler kun om at føle sig tryg på banen. På et tidspunkt tager jeg den af, det tænker jeg. Om det bliver i morgen, om et år eller om ti år, det ved jeg ikke, men der kommer et tidspunkt. Det er ikke noget, jeg går og tænker på.

Man skal huske på, at jeg brækkede næsen, jeg brækkede kæben, jeg brækkede kindbenet, jeg brækkede øjenhulen, og jeg knækkede en tand. Folk tror, jeg bare brækkede næsen, men det var meget værre.

Jeg har tre titanium-plader i ansigtet, som jeg kommer til at gå rundt med resten af mit liv. De er sat sammen med 20 skruer, hvis jeg husker korrekt. Nærmest en kunstig øjenhule. Det er grunden til, at jeg spiller med den maske. Man har ikke lyst til at blive ramt på den side af ansigtet igen og få nye brud."

Havde aldrig en plan-B

Kamil Grabara fik debut på det polske landshold sidste sommer, og da han først havde overvundet sin skade, kom han også med Polen til VM i Qatar.

Men det lå ikke fra starten i kortene, at Grabara skulle spille fodbold. Der var ingen fodboldspillere i familien, da han voksede op som enebarn i det sydlige Polen, og ingen i familien kendte nogen, der spillede fodbold på højt niveau.

Og alligevel har han aldrig tænkt på andre karriereveje end fodbold.

Hvad tror du, at du ville lave nu, som 24-årig, hvis ikke du var blevet fodboldspiller?

"Det er sjovt at tænke på. Jeg ville nok have et eller andet job, hvor jeg arbejdede fra otte til fire. Jeg ved det ikke. Jeg har ærlig talt aldrig tænkt på det.

Man bliver lidt fjernet fra samfundet, når man bliver købt af et engelsk hold som 17-årig (Liverpool FC, red.) og placeret på et akademi. Hele ens verden drejer sig om fodbold. Man bliver taget ud af uddannelsessystemet, og man lever næsten ikke i den normale verden. Det er også derfor, at folk, som ikke kommer videre fra akademiet, kan få problemer senere i livet.

Jeg har faktisk aldrig tænkt på det. Jeg synes, jeg er kvik nok til, at det nok skulle være gået, men jeg er også glad for, at jeg er så heldig, at jeg aldrig har skullet kigge efter et andet job."

Hvornår vidste du, at du ville være professionel fodboldspiller?

"Jeg var vel 15 eller 16. Jeg trænede og spillede fodbold i lang tid før det, men det var mere en hobby. Jeg lagde ikke noget pres på mig selv om, at jeg skulle være professionel.

Jeg tog selvfølgelig fodbold seriøst, men det var først som 15-16-årig, hvor jeg første gang blev kaldt op til et ungdomslandshold, at tanken opstod. Jeg fandt ud af, at jeg egentlig var ret god. Fra da af vidste jeg, at jeg ville gå efter det."

En sæson mere i FCK?

Det var i Liverpool, at Grabara blev voksen og lærte at 'klare tingene selv', som han udtrykker det. Han tilbragte to år hos en plejefamilie, inden han fik sit eget sted. Men det var en stor omvæltning at skifte fra Ruch Chorzóws U19-hold til en af Europas største klubber.

"Jeg var 17 år, og jeg vidste ikke, hvor stor en klub det var. Jeg vidste selvfølgelig, at de spillede i Premier League, men jeg vidste ikke noget særligt om historien, der lå bag.

Det væltede mig selvfølgelig bagover, men på en positiv måde. Det var der, det gik op for mig, at fodbold var den ene-

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

"Man bliver lidt fjernet fra samfundet, når man bliver købt af et engelsk hold som 17-årig og placeret på et akademi. Hele ens verdens drejer sig om fodbold. Man bliver taget ud af uddannelsessystemet, og man lever næsten ikke i den normale verden. Det er også derfor, at folk, som ikke kommer videre fra akademiet, kan få problemer senere i livet.

SPØRGSMÅL I ØST OG VEST

Din livret?
Det må være noget polsk, en traditionel ret, pirogger. Det er lidt ligesom dumplings, men det er alligevel noget andet. Den mest berømte er fyldt med kål og kød, men det er også godt med svampe.

Har du hobbyer?
Der er nogle forskellige ting. Jeg er konkurrence-menneske, så jeg kan lide alle mulige individuelle spil, tennis, skak, forskellige ting. Jeg spiller meget skak. Jeg opdagede først spillet, da jeg blev lidt ældre, tog nogle lektioner og blev meget fascineret af spillet. Jeg fulgte for eksempel med i VM-matchen, som blev spillet for nylig.

Dit første favorithold i fodbold?
Det må være Barcelona. Det var dengang, Ronaldinho spillede, så det må være Barcelona. I Polen fulgte jeg det lokale hold, hvor jeg også begyndte min karriere, Ruch Chorzów, som spiller i 2. division nu. Jeg spillede først i en mindre klub, så kom jeg på et akademi, og så kom jeg senere til Ruch Chorzów, og videre derfra.

Hvilken person har haft størst betydning for din fodboldkarriere?
Interessant spørgsmål. Hmm. Det må nok være min første målmandstræner, da jeg var syv år gammel, hvor jeg fik min første målmandstræner. Han lærte mig faget og tankegangen, når man er målmand.

Dit stolteste øjeblik som fodboldspiller?
Det må være min debut på landsholdet.
På klubplan må det være, da jeg vandt mit første trofæ med FC København, mesterskabet sidste år.

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

ste vej for mig, at jeg hellere måtte gøre alt, hvad jeg kunne og se, hvor det førte hen, siger Grabara, der dog ikke går og drømmer om, at han en dag vender tilbage til Liverpool for at iklæde sig trøjen med nummer 1 på ryggen.

"Nej, ikke nødvendigvis. Der er millioner af fodboldklubber på planeten. Jeg er ikke specielt kræsen, når det kommer dertil. Det næste sted, jeg skal hen, bliver formentlig heller ikke min sidste klub, så jeg er åben i forhold til, hvad der skal ske."

Noget kan der hurtigt ske. I pressen og blandt fans er der i foråret blevet spekuleret intenst i, hvorvidt Grabara denne sommer bliver solgt efter to år i FC København.

Allerede sidste år meldte polske medier, at klubber som Napoli og Dortmund lurede på den stærke keeper, og sportsdirektør Peter Christiansen var ude at lufte en pris på +100 millioner kroner.

Det er dog ikke noget, keeperen selv er meget for at forholde sig til, mens DM-slutspillet spidser til.

"Som jeg har sagt en million gange: Når det er det rigtige tidspunkt, den rigtige mulighed for mig og for klubben, ikke mindst, så sker det. Det er sådan, FCK arbejder, ikke sandt? Gøre spillerne bedre, sælge dem for mere, end man har givet for dem, købe en ny spiller, og så videre. Men sker det denne sommer? Det ved jeg ikke."

Du har to år tilbage af kontrakten, så der kunne ske noget denne sommer – eller måske til vinter?

"Jeg kender ikke en eneste målmand, der kunne tænke sig at blive solgt om vinteren. For så virker det mest af alt som en nødløsning. Ingen af de seriøse klubber, som jeg kunne være interesseret i, ville købe en målmand om vinteren. Så det er mest sandsynligt, at det sker om sommeren, men om det bliver i år eller næste år, det ved jeg ikke."

Hvad med at forlænge? Er det en mulighed?

"Det ved jeg ikke. Vi har ikke talt om det, og så længe sæsonen ikke er slut, er det ikke noget, jeg skal tænke på."

Det store mål

Uden for banen lever Kamil Grabara et stille og roligt liv med sin forlovede, der også er polak, med en hund, og med en dansk nabo, der kommer rendende i tide og utide, faktisk nærmest hver dag. Det er et godt og lykkeligt liv som fodboldspiller i København, fortæller målmanden, der dog straks fokuserer på fodbolden, da vi spørger, hvad han vil huske sine år i Danmark for, når han en dag formentlig bor et andet sted.

"Fansene. Det er det første, jeg tænker på, og som jeg vil huske. Men det næste, jeg tænker på, er, at jeg vandt mit første trofæ med FC København. Det øjeblik vil blive hos mig for altid.

FOTO: THOMAS SJØRUP

Hvad ellers? Jeg vil tænke på, at jeg slog alle rekorderne. Det er en god følelse at vide, at man har skrevet sig ind i klubbens historie. Jeg vil ikke have en eneste dårlig tanke, for der er kun sket gode ting, mens jeg har været her."

Hvad er den største forskel mellem Danmark og Polen?

"Der er mange store forskelle. Den forskel, der virker mest iøjnefaldende, er kritikken. I Polen får man konstant hård kritik. Fra fansene, fra folk, som er tæt på klubben, fra pressen, fra tv. Det er den største forskel."

Hvad med mentaliteten generelt? Hvad ser du af forskelle?

"I Danmark er der så mange mennesker, som kommer fra andre lande, fra andre kulturer. Folk er mere åbne, end de er i Polen. Selv om det er begyndt at blive bedre i Polen – landet er ved at åbne sig mere op – så er vi mange år bagud i forhold til Danmark på det punkt, siger Grabara, der ikke regner med, at han engang skal tilbage og slutte karrieren i Ruch Chorzów.

"Ikke nødvendigvis. Jeg tror ikke, jeg kommer til at bo i Polen, når jeg engang stopper. Jeg føler desværre ikke det store tilhørsforhold til Polen.

Lad os sige, jeg stopper som 37-årig. Når man så tænker på, at min familie i Polen er ret lille, og at mine forældre til den tid vil være temmelig gamle, så tror jeg ikke, at jeg kommer til at bygge min fremtid i Polen for at være tæt på mine forældre.

Jeg kommer selv til at stifte familie på et tidspunkt, og så vil jeg sikre mig, at jeg bor det bedst mulige sted i forhold til at give dem alt, hvad de har brug for. Jeg ved ikke, hvor det skulle være. Men jeg tror ikke, det bliver Polen."

Kunne du slutte karrieren i FC København?

"Ja, hvorfor ikke."

Hvad er din største drøm som fodboldspiller?

"Hmm … Jeg er målmand af en grund, det var altid det, jeg ville være. Og jeg vil være så god, som jeg kan blive. Hvor vil det føre mig hen? Det ved jeg ikke endnu. Er jeg bange for at sige, at jeg vil være den bedste målmand i verden? Nej. Det er den ambition, der driver mig. Det er en drøm, jeg har.

Jeg vil selvfølgelig også gerne vinde Champions League, for det er nok trods alt mere realistisk, end at jeg kommer til at vinde VM sammen med Polen en dag."

FORTSAT

SPØRGSMÅL I ØST OG VEST

Hvornår bliver du førstemålmand på det polske landshold?
Jeg har ikke nogen tidshorisont på det. Jeg har det mere sådan, at hvis jeg er god nok, så bliver jeg også førstemålmand. Men jeg tror på, at jeg kan gøre det.

Hvilken musik hører du?
Stort set alt. Med undtagelse af sådan noget som heavy metal, så hører jeg alt muligt.

Hvem er den bedste spiller, du har spillet med?
Tjah, jeg spillede jo ikke ret meget i Liverpool, men hvis jeg må tage en derfra, så er det nok Philippe Coutinho. Når det handler om hans evner på bolden, og hans udstråling som spiller, så må det være ham.

Din karrieres bedste redning?
Den største redning, hmm. Nogle af de bedste redninger kommer jo i betydningsløse kampe, men den vigtigste må være det straffe, jeg reddede mod Randers i sidste sæson, næstsidste spillerunde. Hvis jeg ikke havde reddet den bold, så kunne det have set anderledes ud.

Har du studeret Peter Schmeichel?
Nej! For det første er han en tidligere Brøndby-spiller, som jeg aldrig ville se op til, og for det andet er han en tidligere Manchester United-spiller, som jeg aldrig ville se op til. Det bliver et dobbelt nej. Det er jeg ked af, Peter Schmeichel, men det bliver et nej herfra. Så god var han heller ikke.

Blå bog

Navn: Kamil Mieczysław Grabara

Født: 8. januar 1999 i Ruda Śląska

Højde: 195 cm

Trøjenummer: 1

Klubber:
2014-2017: Ruch Chorzów (2 kampe for andethold)
2017-2021: Liverpool (U18, U19, U21)
2019 og 2020-2021: AGF på leje (51 kampe)
2019-2020: Huddersfield på leje (28 kampe)
2021-2023: FC København (75 kampe)

KAMIL GRABARAS SÆSON I TAL

Det har været en intensiv sæson for Kamil Grabara. Blev skadet. Mathew Ryan kom flyvende ind i målet. Kontroversielle tweets. Men hvordan har den transfer-varme Grabara egentlig præsteret? Brølet kigger på hans statistik i denne superligasæson, samt sammenligner ham op imod de målmænd fra klubber som han rygtes til.

Af Kristoffer Just

Det siges at angribere vinder kampe, og forsvaret vinder mesterskaber. Men det hjælper meget på jagten efter guld og europæisk succes, at have en klassemålmand mellem stængerne. Kamil Grabara har virkelig disket op med nogle fantomredninger i løbet af sæsonen. Patrick Mortensens skud i det 78 min i Aarhus. Mahrez straffespark i Parken mod Manchester City. Dobbeltredning i Randers. Men hvordan har Grabara præsteret i Superligaen i denne sæson?

Brølet tager udgangspunkt i fire parametre ud fra Superliga kampe: Mål, gået ind pr. 90 min, xG imod pr. 90 min, forhindrede mål pr. 90 min, redningsprocent %.

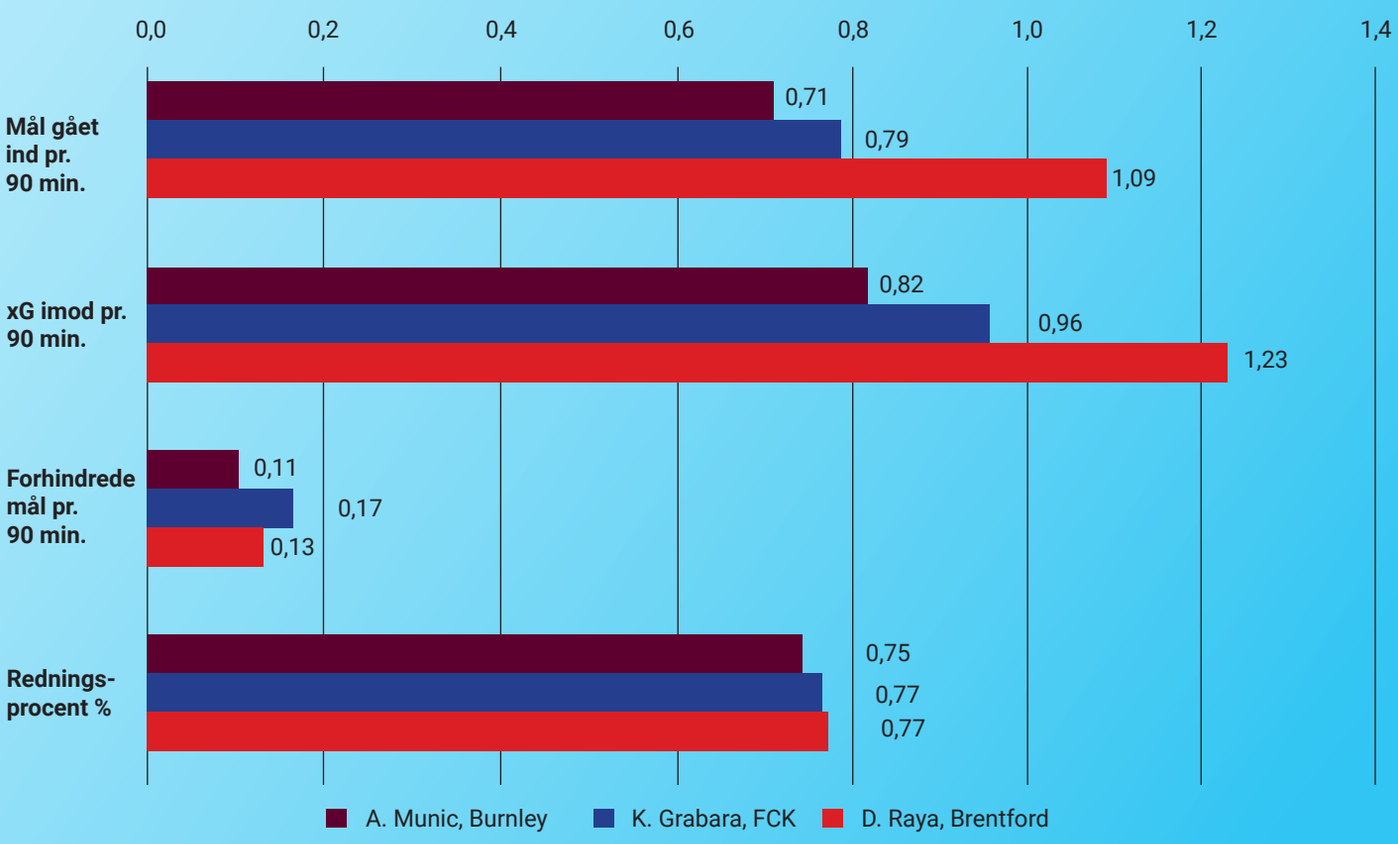
Navn	Hold	Mål gået ind pr. 90 min.	xG imod pr. 90 min.	Forhindrede mål pr. 90 min.	Redningsprocent %
M. Delac	ACH	1,51	1,6	0,09	70
J. Hansen	AGF	0,89	0,98	0,09	76
M. Hermansen	BIF	1,58	1,63	0,05	68
K. Grabara	**FCK**	**0,79**	**0,96**	**0,17**	**77**
J. Lössl	FCM	0,96	1,21	0,24	72
A. Hansen	FCN	1,00	1,18	0,18	71
M. Kikkenborg	LBK	1,30	1,47	0,18	72
M. Hansen	OB	1,18	1,41	0,23	74
P. Carlgren	RFC	1,35	1,69	0,34	76
N. Larsen	SIF	1,42	1,31	-0,11	67
L. Lund Pedersen	VFF	1,01	1,19	0,18	76
N. Mantl	AaB	1,03	1,22	0,19	79
T. Sander	AaB	1,46	1,38	-0,08	68

DATA-ANALYSE

DATA ER FRA WYSCOUT

Her har Grabara færrest mål gået ind, med kun 0,79 pr. 90 min. Men det er ikke kun takket være et stærkt forsvar, Grabara har også den anden højeste redningsprocent på 77%, kun overgået af Mantl fra AaB. I forhold til guldjagten, har Andreas Hansen fra FCN kun femte laveste mål gået ind pr. 90 min (1,0), samt en plads som nr. 9 ud af 13, med en redningsprocent på 71%.

Når vi i FCK har en målmand, der præsterer godt, så kan næste destination være til adresser som Roma, Brescia og Alkmaar. Der har i foråret været en del rygter om hvor Grabara kunne lande henne. Her på Brølet har vi valgt at holde fokus på to klubber, nemlig Brentford og Burnley. Vi ser på samme parametre som før, kun på liga kampe, for at se om Grabara har præsteret bedre end David Raja (Brentford) og Arijanet Murić (Burnley). Her skal man holde sig for øje, at der er klart forskel på liganiveau, spillestil og holdenes generelle kvalitet som spiller ind.

Grabara har fine tal, især holdt op imod Raya i mål gået ind pr. 90 min. Samt har Grabara også forhindret flest mål pr. 90 min, med sine 0,17. Murić har haft en solid sæson, med kun 0,71 mål gået ind pr. 90 min, som hjalp Burnley til oprykning i Premier League. Men bliver det til Premier League fodbold til Grabara? Han har fantomredningerne. God statistik i Superligaen, og sammenlignet målmænd som mulig afløser. Tiden vil vise, om vi i FCK kan skrive Brentford på listen med, Roma, Brescia og Alkmaar.

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

Carlsberg
3F
SUPERLIGA
MESTER 2023
3F
SUPERLIGA

LE FIX
est. 1999
Copenhagen

FOTO: TOBIAS JØRGENSEN

TAK FOR ALT

Den måske bedste bolderobrer, der nogensinde har iklædt sig den hvide trøje, siger farvel til FC København med stil.

Af Thor Carlskov

Efter en af sine sidste arbejdsdage i FC København, stadig iført arbejdstøjet, sidder Carlos Zeca på græsknolden foran 10'eren og kigger tværs over anlægget mod K.B. Hallen.

Høj sol og skyer, der ligner introen til The Simpsons. En mand klipper hækken på siden af 10'eren.

Den 34-årige portugisisk fødte græker har trænet med Nicolai Boilesen i dag, lidt væk fra resten af truppen, korte spurter, tæmninger, et par skud på mål og en løbetur rundt om anlægget.

Anføreren og fanfavoritten har været ude med en knæskade siden oktober sidste år, og han fortæller, at han først er klar til at spille i juli. Til den tid er han skiftet tilbage til Panathinaikos, hvor han i sin tid kom fra.

Du kommer vel ind og spiller fem minutter på søndag?

"Det tror jeg ikke. Men nu må vi se," siger Zeca.

Seks år. 193 kampe. Tre mesterskaber. To gange valgt til årets spiller af FCK's fans. Årets spiller i Superligaen 2019. Hvordan føles det at skulle væk?

"Det er en glæde at være her. Min tid her har været fantastisk, men det er selvfølgelig en emotionel tid lige nu. Om to dage er det slut, så er jeg væk. Der løber så mange ting igennem én, alle kampene, alle trofæerne, alle de europæiske aftener. Det føles godt, men alle historier slutter, og jeg er forberedt. Men der er mange følelser i det."

Når du engang som en gammel mand tænker tilbage på din tid i Danmark, hvad tror du så, du vil huske?

"Jeg vil i hvert fald huske det dårlige vejr! Og de dejlige somre. Jeg vil huske klubben, mine holdkammerater, aftenerne i Parken, lokalopgørene mod Brøndby. De gode mennesker her i landet, som har taget sig af mig. Den respekt, jeg er blevet mødt med, ikke kun af FCK-fans, men af alle. Jeg fornemmer, at jeg har haft betydning for holdet, og lidt for dansk fodbold. Det vil jeg huske med et smil på ansigtet, og jeg vil helt sikkert komme tilbage mange gange."

Hvorfor valgte du København i 2017?

"De valgte mig! Det var Ståle. Han er en stor del af min historie, min far i fodbold, min mentor, en stor del af FC Københavns historie. Han gav mig chancen for at spille for den her klub, som jeg ved, han elsker. Han var den vigtigste person i forhold til, at jeg kom hertil. Og selv efter han var væk, fortsatte han med at være en vigtig person i mit liv. Ståle valgte mig, han viste mig et godt projekt, og jeg hørte fra spillere fra

FORTSÆTTES **NÆSTE SIDE**

Sverige, som jeg spillede med, at det var den største klub i Skandinavien, og at jeg ville komme til København for at blive mester. Og fordi min tidligere klub havde problemer, besluttede jeg at komme hertil, og det blev til den historie, vi kender i dag."

Taler du stadig med Ståle?

"Ja, meget. Ikke kun om fodbold, men om min familie for eksempel. Han tænker på mig. Han tog sig af mig under corona, jeg spiste hos ham. Han ringede til mig og spurgte, om jeg havde brug for at få købt ind, den slags. Da holdet rejste til Østrig til opstartstræning, kunne jeg ikke komme med, fordi jeg havde covid, og han ringede hver anden dag for at se, om jeg havde brug for noget. Vi taler sammen, vi har et tæt forhold. Han er en person, som jeg elsker og respekterer, og som jeg er glad for at have i mit liv."

Hvilken kamp har været den sjoveste, du har spillet i den hvide trøje?

"Atalanta i Parken (2018, EL-kvalifikation, *red.*). Det blev 0-0, den gik i straffesparkskonkurrence, og Cornelius brændte for dem."

Det vigtigste mål, du har scoret for FCK?

"Jeg scorede ikke rigtigt vigtige mål! Når jeg scorede, betød det som regel, at vi var i gang med at vinde. Men det flotteste mål var mod et walisisk hold, som jeg ikke kan huske navnet på (The New Saint, 2019, red.), hvor jeg sparkede fra et sted uden for straffesparksfeltet. Den slags sker ikke for mig! Det var et dejligt mål at score."

Hvem er den bedste, du har spillet med i klubben?

"Rasmus Falk."

Hvad er dit stolteste øjeblik i trøjen?

"Bare at tage den på!"

Hvis du en dag kom tilbage til FC København, i en hvilken som helst rolle, måske som træner, så tror jeg, fansene ville elske det. Er det en mulighed?

"Lige nu, så tænker jeg nej. Jeg tror ikke, jeg ville være en god træner. Det virker som et meget hårdt job, mange timer i klubben, altid tænke på hvert enkelt individ i klubben, på hver enkelt spiller, og de vil alle spille. Det ved jeg ikke, om jeg ville kunne. Men jeg bliver helt sikkert i fodbold i en eller anden rolle.

Men lige nu er det vigtigste for mig at komme tilbage på banen og vise alle, der troede på mig, og dem, der ikke gjorde, at jeg stadig kan spille en vigtig rolle."

FOTO: TORBEN KAAS

Hvordan tror du, det bliver på søndag?

"Jah, jeg ved ikke, det skal jeg nok lige forberede mig på. Jeg er sikker på, klubben gør et eller andet for mig og for fansene. Jeg har tænkt over det, det har holdt mig vågen om natten. Jeg ved ikke, hvad jeg skal regne med, bare kærlighed og en afsked, som jeg synes, jeg fortjener."

Du får nok en mikrofon i hånden på et tidspunkt. Har du forberedt en lille tale til fansene?

"Jeg har ikke forberedt noget. Det kommer spontant, fra hjertet. Nogle få

”Ståle valgte mig, han viste mig et godt projekt, og jeg hørte fra spillere fra Sverige, som jeg spillede med, at det var den største klub i Skandinavien, og at jeg ville komme til København for at blive mester.

ord, ikke så mange, men med stor betydning og passion.”

Som det nok er de fleste bekendt, var Carlos Zeca i truppen til DM-festen i Parken mod Randers FC, og han startede på banen med anførerbindet på armen – kamp nummer 194 for klubben.

På sektionen bag Grabaras mål kunne han se en tifo med sit eget triumferende kontrafej. På det tidspunkt sang fansene allerede taktfast hans navn, som de også gjorde mange gange under og efter kampen. Zeca samlede holdet omkring sig til en lille peptalk.

Derefter gav Jordan Larsson bolden op og spillede den tilbage til dagens hovedperson, som spillede en et-to med Rasmus Falk, inden han sparkede den ud af banen. Carlos Zeca satte anførerbindet på armen af Viktor Claesson og krammede alle sine holdkammerater, før han grædefærdig blev klappet ud af banen af alle i Parken, inklusive Randers-spillerne. Et stort 10-tal brændte med romerlys på hele sektionens øvre dæk.

Efter kampen løftede Carlos Zeca DM-trofæet til et brøl fra tribunerne, og han sagde nogle få ord:

”Jeg vil gerne takke alle herinde, fansene, mine holdkammerater, I er enestående, I er fantastiske. Jeg har ikke altid været FCK’er, men i dag har I vundet en fan for livet. Jeg elsker jer! Hold sammen!”

MØD EN FCK-SAMLER

Af Thomas W. Pohlentz
Fotos: Tobias Jørgensen

Foråret har endnu ikke vredet sig fri af vinterens kulde og den grå himmel med tilhørende småregn. Det er kun de spæde grønne skud på byens træer, der trods alt bekræfter, at vi skriver 16. april. I timerne før den anden kamp i Mesterskabsspillet mod Viborg FF mødes jeg med Kasper Maes på det aldrende sidegade-værtshus Holstein Bodega et stenkast fra Parken.

Kasper er bedre kendt som The Copenhagen Card Collector og bestyrer af websitet thecopenhagencardcollection.dk, hvor man bliver mødt af introduktionen: "Du vil her på siden kunne finde billeder af 99% af alle fodboldkort og stickers med F.C. København på tværs af alle kendte serier." Derfor tager vi en snak om at samle på FCK-fodboldkort i den dæmpede belysning på beværtningen, akkompagneret af et par pilsnere fra fad.

Hvornår blev du FCK-fan?

"Min far og farfar tog mig med til B1903's kampe allerede som dreng. Jeg kan ikke rigtig huske de første FCK-kampe, men i teorien må jeg have været med siden 1992. Der var ikke rigtig noget valg, jeg er født ind i det og har altid set kampe med min far, helt frem til i dag."

Hvordan og hvornår kommer du i gang med at samle på FCK-fodboldkort?

"Jeg har nok altid haft lidt samlermani, som så mange andre. Jeg samlede også som barn på de her Dandy-fodboldspillekort fra VM '86, men kom fra det igen. I 2014 kom min ældste søn og ville samle på VM-fodboldkort. Jeg blev jo bidt af det.

Det endte med, at jeg nærmest overtog samlingen. Umiddelbart derefter opdagede jeg, at samlekort i USA var noget helt andet end herhjemme. Så efter et par år tænkte jeg: "Hvorfor samler jeg ikke på FCK-kort?" Derved startede sam-

lingen op for cirka syv år siden. Kort efter var der det her FCK Experience i shoppen, og jeg var vildt skuffet over, at de kun havde to kort liggende, som ikke engang var fra FCK's egen serie. En katastrofe, tænkte jeg, så det var bare med at komme i gang og få det hele samlet ind. Der var jo en del kort, jeg ikke havde samlet, da de udkom, så det var lidt en udfordring."

FCK Premiere er FCK's egen kortserie fra 2001/02

Hvordan finder du frem til kortene, og hvor mange har du?

"På Ebay, DBA og især Facebook. Så lærer man stille og roligt nogle mennesker at kende. Man møder folk, som så kender andre folk, og så får man fat i nogle ting. Der er et ret stort community for fodboldkortsamlere. Det er vokset meget de sidste par år, især under corona.

Jeg har nu omkring 500 forskellige FCK-kort. Men jeg samler også kort med FCK-spillere i andre trøjer. Der har jo ikke været FCK-kort i mange år, så jeg var nødt til at samle et eller andet. Det har for eksempel været kort med Delaney eller Cornelius."

Hvad er det, som er interessant ved fodboldkort?

"Jeg opdagede, at det faktisk er meget afstressende at sidde og rode med de her kort. Man kan lige få lagt det daglige arbejde til side ved at sidde og sortere lidt. Kortene fortæller deres egen historie. Hvis man kigger på de første FCK-kort fra 1995-96, så er legender som Lars Højer med, men også spillere som Morten Nielsen, Stefan K. Hansen og Carsten Hallum, som få husker i dag, men som var store talenter dengang. Det er jo sjovt at se.

I dag er markedet lidt af en jungle. Sidste år begyndte jeg at samle Daramy-kort, fordi de udkom for første gang. I alt 200 forskellige versioner. Der er så et basis-kort, som også kommer i en rød version, i en blå version, en nummeret version, en first-edition, en chrome-version, en japansk version, og så videre.

Det er stort, indviklet, og en kæmpe pengemaskine. De udgiver så mange serier, at man tror, det er løgn. Det amerikanske selskab Tops har nu rettighederne til UEFA Champions League, Europa League og så videre, og de udgav den første række af Champions League-kort for et par uger siden, og her var FCK med. Det er første gang i flere år, der kommer nye FCK-kort. Så jeg fik travlt. De kan ikke købes i Danmark, kun online, og koster forholdsvis meget. 67 kroner for en pakke med ti kort, og det er endda i den billigere ende af amerikanske fodboldkort.

Du kan få et autograf-kort med Messi eller Haaland, der virkelig koster kassen. De udkommer selvfølgelig i mange versioner. Den her nye serie fra Tops kommer for eksempel i hvid basis-version, og i lilla, som der kun udsendes 30 styk af. Så er der 25 styk af en orange version, 10 styk af en sort, 5 styk af en rød, og 1 i en gullig farve, og så videre. Derfor har jeg travlt, for jeg vil jo gerne have alle FCK-kort, så vidt muligt."

Hvad er det dyreste kort, du har købt?

"Jeg har ikke købt noget specielt dyrt. Måske for et par tusind. Det er niveauet for FCK-kort. Men der bliver solgt fodboldkort til over en million kroner. Gamle kort med Pelé er meget bekostelige. Ligesom nogle af Haalands første Salzburg-kort, og især dem, som er nummeret lavt, de er en formue værd.

Rookie-kort, altså spillernes første kort, er noget amerikanerne går vildt meget op i. Det stammer selvfølgelig fra deres baseball-traditioner. Alle ved, det er her, pengene er, så markedet går amok, hver gang der kommer en ny, de tror bliver til noget. Rasmus Højlunds helt almindelige Panini-sticker fra Italien er allerede blevet rimelig dyr, den koster nu 15-20 dollar. Det er også min udfordring med de her nye kort. Tops har valgt at tage unge FCK-spillere med. Netop fordi vi har et stort rookie-potentiale.

Sjovt nok blev Midtjylland ikke valgt, dengang de var i Champions League. Men Tops har fornemmet den hype, der var om vores Champions Leauge-hold, så de har helt bevidst valgt Roony og Clem, samt Isak og Hákon, og endda Noah Sahsah, som nærmest ikke har spillet. Alle fem har fået et rookie-logo. Hvilket gør, at de amerikanske samlere er gået helt amok. De tror, Roony er den næste Messi. Så man kan ikke få hans kort til almindelige penge. Hvilket er irriterende, når man nu bare gerne vil have en komplet FCK-samling.

I USA sender de også deres kort til 'grading'. Det vil sige firmaer, som verificerer kortets ægthed og giver dem en karakter på en skala fra 1-10 om, hvor pænt det er. Så anbringes det i en lille plasticæske, med karakter og informationer på, og så stiger det en hel masse i værdi. Det sker allerede nu for de bedste Roony-kort."

Nyt Tops-kort med Roony og signatur. Rookie-logoet (RC) virker som en rød klud på især amerikanske samlere. Som en krølle på det kan det nævnes, at Roony's første rigtige kort i 1/1 varianten (dvs. der findes kun det ene), og som er "graded" (standen er vurderet) af markedets førende firma (PSA) til 10, som er højeste mulige karakter, og som betyder at kortet i princippet er fejlfrit, står til den nette sum af 20.000 dollars!

Hvad er de sværeste kort at få fat i?

"I de danske serier har der været nogle særlige kort, prøvetryk, som aldrig har været i nogle pakker. Det er lykkedes mig at få fat i dem, men jeg har faktisk ikke lagt dem op på hjemmesiden. Det er blandt andet et Bolaños-kort og et Wiland-kort. Det er ikke synderligt værdifuldt, fordi der er så få hardcore FCK-samlere, men de var svære at få fat på. Og så er der de amerikanske, der mangler jeg jo stadig alle de kort, der er nummeret til 001, de er ikke til at opdrive.

Man kan også nævne den pirat-serie, der kommer fra det græske firma Golden Shop. De har mere eller mindre bare stjålet Paninis billeder og udgivet dem selv. Kortene blev produceret i en meget dårlig kvalitet. Dem har jeg fået fat i via en græsk kontakt."

Hvordan ser du fremtiden for denne hobby?

"Altså, jeg håber jo altid på, at FCK igen vil udgive deres egen serie. Det kunne være så godt. Men jeg tror, de brændte fingrene lidt tilbage i 2001. Det er min fornemmelse, at kortene måske var prissat lidt for højt, men det var faktisk en superfed serie. De var meget foran tiden med autografer og udklippede trøjer, og så videre. Men vi bliver jo flere og flere, der samler. På Facebook er der rigtig godt gang i salg, køb og bytte. Vi er gået fra 300 til 3.000 medlemmer af gruppen på et par år, så det skal jo nok blive ved."

FOTO: ALLAN HØGHOLM

”Man lever jo kun én gang”
– tag med Philip på away

Det kan virke grænseoverskridende for de fleste at tage på udebanetur alene, men for Philip Caludann Larsen er det ikke kun nye mennesker, han skal forholde sig til. Han er nemlig født med rygmarvsbrok og har lammende ALS.

Af Casper Fischer Raavig

Der skal tilbagelægges 698 kilometer i bus for at komme til Randers og retur. Det er mere end syv timers transport i selskab med cirka 50 medfans. Let, festligt og rutine for de fleste. Men hvordan lykkedes det, for en, der kun kan kommunikere med sine øjne fra sin kørestol?

Mød Philip Caludann Larsen, han er 31 år gammel og bor i Roskilde. Philip er livslang FCK- fan og har de sidste tre år haft sæsonkort til Sektion 12. Philip blev født med rygmarvsbrok, som gør, at han hele sit liv har været delvist lammet i begge sine ben. For fem år siden blev han oven i det så ramt af ALS, der betyder, at han kun kan bruge hovedet, sin mund og øjnene og derfor er koblet på respirator 24/7. Det gør også, at han kun kan kommunikere via en øjenstyret skærm, som kan hjælpe ham med at skrive, hvad han gerne vil sige.

Det lyder som et liv fyldt med begrænsninger, men Philip har valgt at leve efter mantraet: ‘Man lever kun én gang’.

”Jeg kontaktede FCKFC for at spørge, om jeg kunne komme med på udebaneturen til Randers. Heldigvis var Katinka på kontoret frisk og tog udfordringen op, og det lykkedes hende at skaffe en bus med en lift installeret, så jeg kunne komme ind og ud af bussen med min kørestol,” fortæller Philip via sin skærm.

Philip og hans hjælper kom godt til Randers og blev taget godt imod af medfans, både i bussen og på stadion. Her oplevede han, at alle syntes, det var vildt fedt, at han havde været frisk på at give sådan en tur et skud.

”På stadion blev vi placeret på udebaneafsnittets ”familiedel”, lige ved siden af de stemningsskabende fans, så jeg både var tæt på den gode stemning, som jeg er vant til fra kampene på Sektionen, men også havde plads til, at jeg kunne komme rundt med min kørestol. Det var en rigtig stor oplevelse, som jeg håber, jeg kan gentage,” siger Philip, der er i Parken til næsten hver kamp, men altså først nu har fået oplevet det helt særlige ved at følge FCK på udebane.

”Vi mødte kun søde og hjælpsomme medfans. Lige fra dem i bussen, som fik givet mig en masse klistermærker med hjem, til hvordan de lod min hjælper komme foran køerne, så hun kunne købe mad og drikke og stadig kunne have et øje på mig, hvis jeg akut skulle få brug for hjælp. Det gav en stor tryghed og gjorde, at man kunne nyde oplevelsen fuldt ud.”

”I FCKFC har vi den dybeste respekt for Philips passion, lyst og mod til at rejse for klubben trods de vilkår, han lever med, og vi er så glade for, ikke kun at være blevet udfordret på hvorvidt vi kan tilbyde ture til kørestolsbrugere, men faktisk også at være lykkedes med det,” fortæller formand for fanklubben, Lars Thor.

Philip selv håber, det kan stå som inspiration til andre kørestolsbrugere eller medfans med handicaps. De skal bare skal kaste sig ud i det og give det et skud.

Han fortæller, at han i hvert fald ikke er skræmt væk, faktisk har han fået mere blod på tanden og har som mål at komme på flere udebaneture i fremtiden.

”Jeg har i lang tid været vant til at få god hjælp og service fra F. C. Københavns kundeservice og oplevede for eksempel også lydhørhed, da jeg gjorde opmærksom på, hvor svært det var at komme i fanshoppen som kørestolsbruger, inden de fik bygget om.

Dog må jeg sige, at jeg er ekstremt positivt overrasket over, hvor let det gik, og at jeg ikke blev mødt med tøven, men med en ”den løser vi”-attitude, da jeg kontaktede FCKFC. Så jeg er mere end klar på at tage på endnu en udebanetur og dele oplevelsen med verdens fedeste fodboldklub,” slutter Philip af.

Blå bog

Navn: Philip Caludann Larsen

Alder: 31 år gammel

Favoritspillere: Rasmus Falk, Mohamed Daramy og Andreas Cornelius

Bedste minde på stadion: Da F. C. København vandt guld i 2021/2022

Plads i parken: Sektion 12, på kørestolsrækken.

GULDFEJRING PÅ FREDERIKSBERG
Tekst og foto: Thomas Sjørup

Efter en fugtig tur hjem fra Viborg landede en flok lettede og glade spillere klokken 23:55 på Frederiksberg Rådhusplads til en fortjent hyldest fra flere tusinde fremmødte fans, som kunne se, at der fra Rådhuset hang et banner med påskriften "The Double".

I en flot tale satte cheftræner Jacob Neestrup ord på en sæson, som har været en ruchebanetur af de helt store, med ordene: "Tillykke med et kæmpe mesterskab.Vi har været gode, vi har været pivringe, vi har været bagud, vi har været foran, vi har haft spillere, der blev skadet på vej op ad Metroen, men vi står her alligevel en runde før tid som danske mestre."

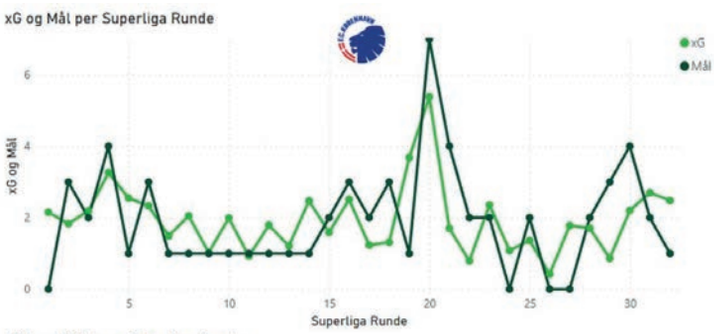
GULDJ

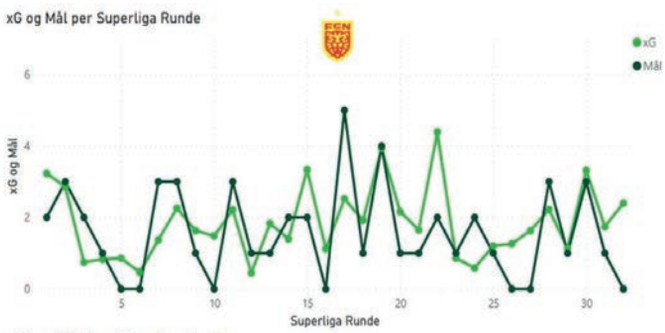
En niende plads efter 10 runder, blev til et mesterskab i den næstsidste spillerunde. Det har været noget af en rutsjebanetur at være FCK-fan i år. Vi har spillet Champions League. Vundet pokalturneringen. Presset af skader og karantæner. To sejre over Brøndby. Intens guldjagt. Men i sidste ende hev løverne mesterskabet hjem i en anspændt guldjagt mod tigerne fra FC Nordsjælland. Brølet ser tilbage på den overståede Superliga-sæson, hvor vi sammenligner FCK's og FC Nordsjællands data.

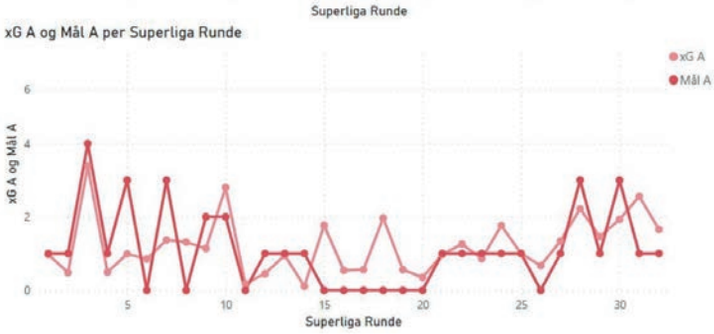
Af Kristoffer Just

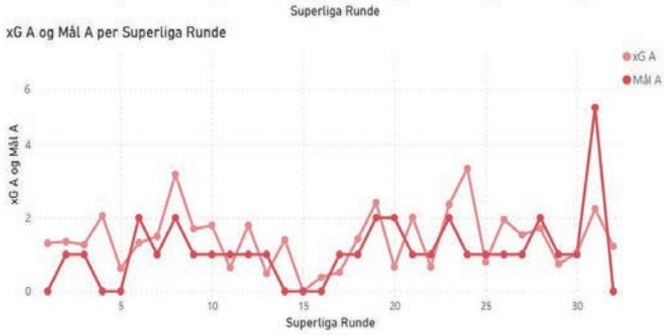
Velkommen til Statistik Zonen. Her nørdes forskellige emner, og denne gang var det oplagt at gå i dybden med guldjagten mellem os og FC Nordsjælland. Brølet kigger på xG (forventet antal mål), antal mål, xG A (forventet mål imod sig), Mål A (antal mål imod sig).

Når vi kigger på xG (forventet antal mål), havde FCK havde en svær periode i runde 7 til 14, hvor der kun blev scoret et mål per Kamp, men en stærk periode i runderne 15 til 20, hvor der blev lukket helt af (Mål A)

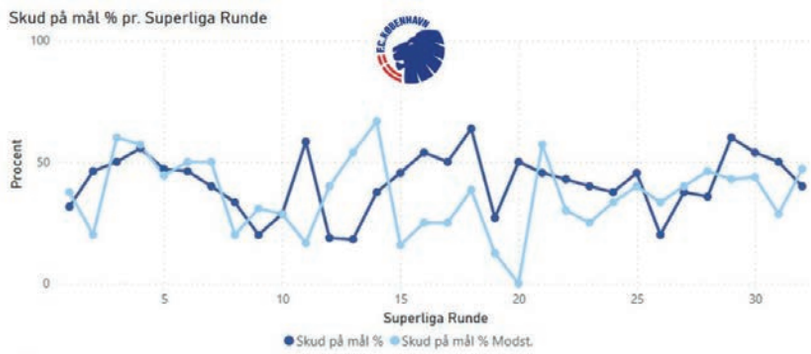
FCK havde en svær periode i runderne 7-14, hvor der kun blev scoret et mål, men en stærk periode i runderne 15-20, hvor der blev lukket helt af. Samme gennemsnit over sæsonen på 1,9 på xG og mål scoret. FCN har i 20 af deres kampe haft en højere xGA end mål indkasseret. Det er flot klaret, men de manglede mål i den anden ende. De scorede i gennemsnit 1,5, men havde xG på 1,8. Hvilket har givet 10 uafgjorte kampe, hvor de i 9 ud af 10 af kampene, havde en højere xG end antal mål scorede.

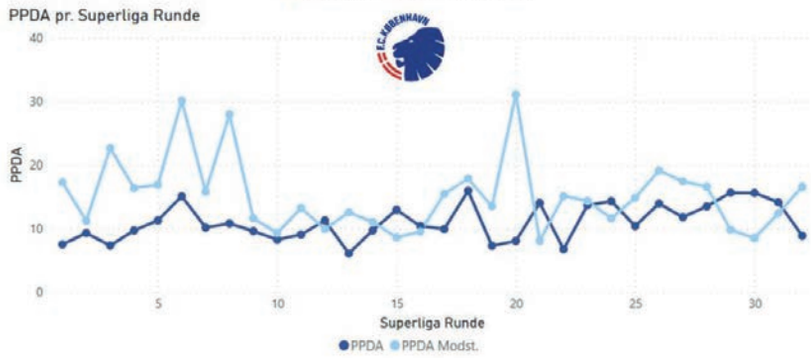
Til slut kigger Brølet på skud på mål i % og PPDA. Det første fortæller, hvordan vores offensiv har gjort det, og PPDA om vores defensiv. PPDA står for "Passes Per Defensive Action" og er en måling i fodbold, der angiver antallet af modstanderens pasninger i det defensive område per forsvarsmæssig handling. En lavere PPDA-værdi indikerer, at holdet er effektivt i at forhindre modstanderen i at foretage pasninger i deres defensive zone, hvilket viser et effektivt højt pres.

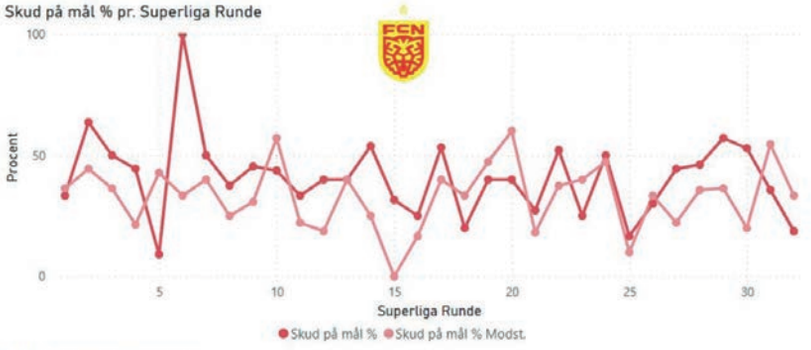
AGTEN

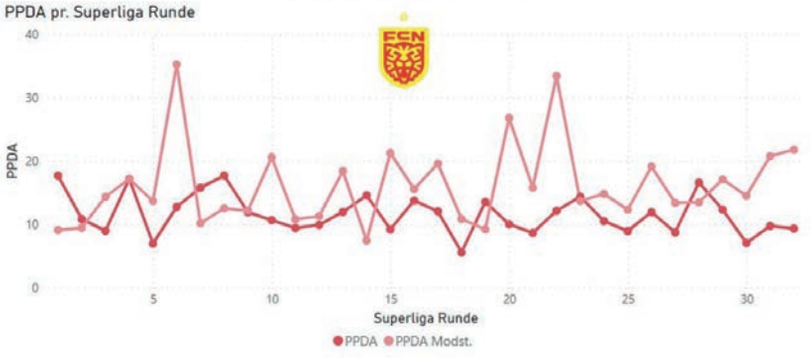
STATISTIK-ZONEN

DATA ER FRA WYSCOUT

FCK har en træfsikkerhed på 41,5% i gennemsnit mod FCN's 40,9% på mål. I de kampe, FCK vandt, lå den på 48%, samme havde FCN. FCN havde 46% i tabte kampe, mod vores 37%. Så FCN havde større mulighed for at vinde de tabte kampe generelt.

Når vi ser på det defensive, så havde vi begge en PPDA på 11 i gennemsnit. Mens vores modstandere generelt tillod flere afleveringer i deres område, da den graf (PPDA Modst.) ligger højere i næsten alle kampe (i gennemsnit 15). Det samme billede gør sig gældende for FCN (gennemsnit 16).

Her på Brølet ser vi frem til endnu en guldjagt næste sæson.

PUNDIT

FODBOLDENS ORIGINALE BRÆTSPIL

FÅ 20% I RABAT

FCKFAN

BRUG KODEN VED CHECKOUT

PUNDITGAMES.DK

@PUNDITGAMES

FOTO: THOMAS SJØRUP

ÅRETS SPILLER 22/23

Traditionen tro kåres 'Årets spiller' ved hver sæsonafslutning af fanklubben. I år var selvfølgelig ingen undtagelse og med medbestemmelse fra jer medlemmer og medfans kunne vi ved sæsonens sidste kamp d. 4. juni 2023 afsløre hvem der var den store stemmesluger og hvem der fortjente titlen som 'Årets spiller 22/23. Ved tidligere afstemninger har der hurtigt vist sig et mønster, hvor en enkelt spiller hurtigt trækker i føretrøjen og stikker af fra resten af truppen længe inden afstemningen er afsluttet, men i år lå to spillere og kæmpede side om side gennem hele afstemningen. Nogle gange med mindre end 10 stemmer mellem dem. Så tæt et kapløb har vi alligevel aldrig set før. Grabara tog dog føringen fra start og slap den aldrig og endte med 20 stemmer mere end Claesson, der imponerende nok åndede Grabara intenst i nakken hele vejen. Begge spillere havde uden tvivl fortjent titlen. På en skarp og heller ikke ufortjent tredje plads sneg Elias Jelert sig ind.

Kamil er den bare fjerde målmand siden første kåring. I 92/93 der snupper titlen efter Palle 'Plankeværk' (92/93), Antti Niemi (96/97) og Johan Wiland (11/12).

Kamil Grabara ønskes stort tillykke med titlen som 'Årets spiller 22/23'.

OM 10 ÅR ER VI SKANDINAVIENS **YPPERSTE KVINDEHOLD**

Tekst og foto: Thomas Sjørup

Vi sidder på 6. sal i kontortårnet over D-tribunen. Væggene i mødelokalet er prydet med billeder af den legendariske bestyrelsesformand Harald Nielsen. Vinduerne byder på udsigt ud over et solbeskinnet græstæppe i Parken.

Foran mig sidder den nye projektchef for kvindefodbold i FCK, Rebecca Steele.

Jeg kigger ud over Parken og spørger, om det skal være hjemmebanen for det kommende FCK-kvindehold?

"I starten vil vi nok finde et mindre sted, hvor det er nemmere at skabe stemning, men det er klart, at på sigt, når vi rammer Champions League, så skal vi spille i Parken," siger Rebeca med et smil på læben.

"Vi skal sætte barren højt og gå efter det, uanset hvad."

Holdet

Hvornår har I et hold klar?

"Vi regner med at have et hold klar til sæsonen 24/25. Hvordan holdet bliver til, er stadig oppe i luften, og vi arbejder med flere modeller. Vi kigger både på en overbygning, en moderklub-konstellation, men vi kigger også på muligheden for at træde ind og så arbejde os op gennem rækkerne."

Men hvordan får holdet et forhold til løven på brystet og den FCK-DNA, som det er blevet så populært at tale om?

"Det er jo en langsigtet øvelse at få skabt sådan en kultur, og lige nu ved jeg jo ikke, om vi overtager et hold, eller om vi starter et andet sted. Men det er klart, at når vi i 24/25 har et hold, så skal det være et FC København-hold med al den DNA, der ligger i at være FC København. Det skal være nogle superseje kvinder, som tør tage løven på brystet, og som tør og kan stå på skuldrene af det, der allerede er bygget."

Hvor er FCK's kvindehold om 10 år?

"Om 10 år er vi Skandinaviens ypperste kvindehold. På det tidspunkt kan vi konkurrere internationalt og har løftet nogle danske mesterskaber. Om det er tre eller fem, tør jeg ikke sige nu, men jeg tør godt sige, at vi har store ambitioner. Det er klart at konkurrencen strammer til herhjemme, og den strammer rigtig meget til internationalt lige nu. Der sker en masse ude i Europa, som gør, at hvis ikke vi kommer med nu, så er toget kørt.

Det er ekstremt vigtigt, at vi, ikke kun i FC København, men med dansk kvindefodbold generelt, kommer ud over rampen. Ellers ryger vi altså ud af det gode selskab, og så bliver det rigtig, rigtig svært.

Fødekæden og økosystemet skal simpelthen op at køre."

Hvad er den største udfordring lige nu i forhold til et FCK-kvindehold?

"Det er at få lavet det rigtige fundament af mulige moderklubber – eller at starte et andet sted. Det er simpelthen at finde ud af, hvordan vi gør det her rigtigt fra start. Hvordan får vi prioriteret midlerne? Der er i min verden tre hovedsøjler: 1) Faciliteter, 2) selve holdet, sportslig stab, træner, og 3) talentarbejdet.

Det er det fundament, som vi lige nu står og skal prioritere imellem, og lige nu er den primære opgave at skabe et førstehold, som kommer hurtigt ud over rampen."

Økonomien

Er der økonomi i at have et kvindefodboldhold?

"Det er der på sigt, men ikke lige nu. Det her er en langsigtet investering, og målet er at opbygge en klub, som er bæredygtig både økonomisk og sportsligt indenfor 5-10 år. Det skal ikke være et kvindehold, som kun lever som en del af en marketing- strategi eller som et "add on" til herrerne. Det skal være et projekt i sig selv, og det skal kunne bære sin egen vægt."

Anvender man setuppet fra herre afdelingen, eller laver man sit eget?

"Hvordan vi bygger organisationen, er ikke fuldstændigt afgjort endnu. Jeg kan sige, at vi ikke kommer til at kopiere det, man gør på herresiden, fordi herrefodbold og kvindefodbold er så forskellige størrelser.

Men det er klart, at vi som klub bruger den faglighed og erfaring, og de synergier, der er med herrerne. Det er en hårfin balancegang mellem at stå på skuldrene af et herrehold og samtidig få et kvindehold, som har sin egen identitet og sit eget brand."

Hvor skal et kommende kvindehold træne henne?

"Jeg sidder ude på 10'eren én gang om ugen. Jeg har ikke været rundt og kigge i alle hjørnerne, men umiddelbart tænker jeg godt, at man kan have et kvindehold, der træner side om side med herrerne derude.

Det er ikke noget, vi har taget endegyldigt stilling til endnu."

Rebecca P. Steele

... er 40 år gammel og har en mand og to døtre, og hun bor på Amager.

Hun er uddannet fra Copenhagen Business School og kommer fra et job i DBU, hvor hun har været i seks år som 'head of change management'.

Derudover er hun tidligere bestyrelses-medlem i HB Køge.

DET HAR VÆRET FEDT!

I Brølets faste artikel om de unge talenter har vi denne gang talt med William Clem.

Af Lars Thor

Hvordan har din overgang fra U19 til Superligaen været?

"Det har været fedt! Det er det, man drømmer om og arbejder for ovre på akademiet. Der er selvfølgelig en forskel på at komme fra U19 og så ind i Superligaen, men for mig gik det rimeligt stærkt, da jeg ret hurtigt blev kastet for løverne. Der var ikke så meget tid, så det var nok også meget godt for mig. Der blev ikke tænkt så meget over tingene, men jeg fortsatte bare det, jeg gjorde på U19-holdet. Og så har trænere og stab taget sindssygt godt imod mig og fået mig godt ind i gruppen, hvilket også har hjulpet på spillet på banen. Drengene har været gode til at byde mig velkommen, og det har været skønt at være en del af truppen."

Hvordan har du forberedt dig på overgangen fra U19 til A-truppen?

"Nu er det som sagt gået stærkt, men det er klart, at der bliver gjort meget ovre på akademiet i forhold til at forberede os bedst muligt på det. Specielt at vi spiller på samme måde (på U19, red.) har hjulpet mig med, at det ikke er noget helt nyt, man kommer op til, men vi har arbejdet meget med de forskellige scenarier, hvor det lige pludselig kan gå hurtigt. Det gælder om at være klar og slå til, når chancen byder sig."

Hvordan har du oplevet tempoet, nu hvor du for eksempel også har spillet Champions League?

Det går jo hurtigere på alle parametre, på bolden, og det er nogle større gutter, så jo, det er noget, man lige skal vænne sig til. Men som sagt: Hvis du får nogle gode oplevelser og føler, du kan følge med, så gælder det om at vænne sig til det hurtigst muligt og presse sig selv op i det her tempo. Det gælder om at følge med."

Er der nogle spillere i truppen, der har taget sig ekstra godt af dig, efter du er kommet op?

Det er klart, at de, der primært ligger og spiller inde på midtbanen, har været nogle af dem, man har kunnet læne sig op ad. Folk som Falk, Lukas, Claesson og Zeca, selvom han ikke har spillet så meget. Det er dem inde på midten, der giver nogle gode råd.

Og ellers har det været de ældre spillere og dem med erfaring og med mange år i gamet. Det har været fedt at få gode råd fra dem.

Hvordan er det sociale jer unge spillere imellem?

"Nogle gange mødes vi da og tager ud og spiser, spiller kort eller ser fodbold sammen. Det er ikke hver dag, for nu går vi jo også op ad hinanden hver dag, men det er da hyggeligt at mødes en gang imellem uden for banen og få tankerne lidt væk fra fodbolden, og få snakket om, hvad der ellers sker i ens liv."

Hvad er planer for dig i FCK og for fremtiden?

"Det er at vinde en masse trofæer i FCK og få nogle flere fede oplevelser, blandt andet i Champions League. Selvfølgelig vil man også gerne til udlandet og en top-fem liga og prøve sig selv af og se, hvad det kan blive til. Lige nu har jeg dog ikke planlagt så meget, men det er da klart, at det er drømmen at komme til en af de helt store klubber."

Hvad har været din største oplevelse med FCK?

"Det har indtil videre nok været at spille Champions League med FCK, og især i Parken. Det kan man ikke beskrive, og når man selv har været inde og se det, så er det bare det største, man kan opnå."

Hvis du skal sammenligne dig med en tidligere FCK-spiller, hvem skulle det så være?

"Det er et godt spørgsmål. Hvis det skal være en midtbanespiller, så er det nok William Kvist. Ikke sindssygt målfarlig, men leverer en masse i det defensive spil, er fin på bold og får flyttet spillet. Da jeg voksede op, var det helt klart Delaney, jeg så op til."

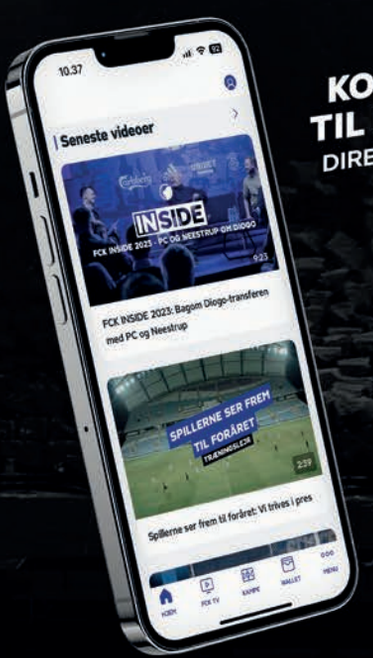
FOTOS: TOBIAS JØRGENSEN

CLEM

F.C. KØBENHAVNS OFFICIELLE APP

KOM ENDNU TÆTTERE PÅ KLUBBEN

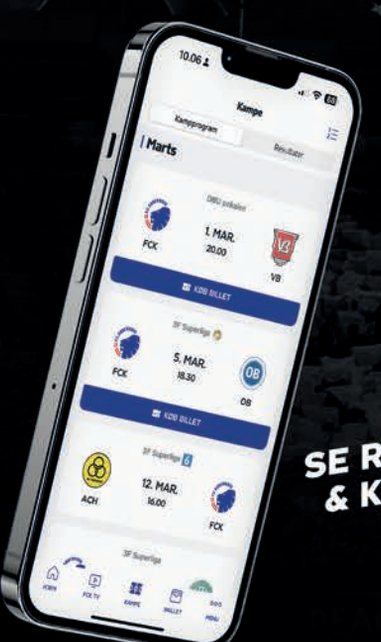
KOM FØRST TIL NYHEDER
DIREKTE I LOMMEN

NYT FCK TV UNIVERS
MED EKSKLUSIVT INDHOLD

ADGANG TIL DINE KORT & BILLETTER

SE RESULTATER & KOMMENDE KAMPE

Find appen hvor du henter dine apps

Download on the App Store | GET IT ON Google Play

OBS: VoresKBH-appen udfases 1. juli 2023. Hent den nye F.C. København app og bliv klar til 2023/24-sæsonen!

MASKOT

Som medlem af De Unge Løver har man mulighed for at deltage i lodtrækningen om at blive den heldige maskot til én af F.C. Københavns hjemmekampe. Som maskot får man lov til at få en unik tur i kulissen forud for kampen, man får lov at opleve opvarmningen fra sidelinjen og så får man den helt store oplevelse med sig hjem, når man løber på banen sammen med spillerne.

Vi har været så heldige at møde Josephine, der var den heldige vinder i maskot-lodtrækningen til årets måske største kamp – sidste hjemmekamp, hvor F.C. København også kunne løfte årets anden pokal i denne sæson.

Josephine er 12 år og har ventet længe på at få muligheden for at blive maskot og nu bliver drømmen endelig til virkelighed.

Hun er barn af et par fodboldglade forældre og det er den vej igennem hun også selv er endt med at blive fodboldfan.

Selvom hendes forældre holder med to forskellige hold, så endte Josephine alligevel med at blive bidt af F.C. København.

"Da jeg var lille, aftalte mine forældre at jeg ikke skulle påvirkes til at holde med et bestemt fodboldhold, men så tog min mor mig tog med en til kamp, også blev jeg FCK fan, fordi jeg syntes der var god stemning og det var spændende og så man kunne få slushice og popcorn."

Josephine husker tydeligt sin første kamp i Parken, det var kampen d. 6.oktober 2013, hvor FCK vandt 2-1 over SønderjyskE. Siden den kamp har hun været at finde på Familietribunen til så mange kampe som overhovedet muligt og hver gang hun ikke er hos sin far når F.C. København spiller. Hun er helt vild med de gode fodboldkampe, stemningen og så trækker det også, at der ifølge Josephine løber et par ret pæne fodboldspillere rundt på banen.

Hun har selv spillet fodbold fra hun var 4 år i Vanløse I.F., men fandt efter et par år med fodbolden ud af, at det var sjovere at se fodbold end at spille selv. Allerede den gang havde Josephine styr på F.C. København spillerne og hun ville allerhelst have spillet i nummer 25 ligesom Zanka, men hun fik i stedet nummer 20.

I dag har Josephine lagt støvlerne helt på hylden og hun bruger i stedet sin fritid på at danse og synge i kirkekor, når ikke hun er at finde på tribunen i Parken.

Inden Josephine blev udtrukket som maskot, var hendes bedste minde kampen d. 6. november 2022, hvor hun var så heldig at give mange af spillerne en high-five, men hun husker også tydeligt en udebanetur med fanklubben til Farum d. 10. marts 2019, hvor hun gættede kampens resultat (2-2) i bussen og dermed vandt en spillertrøje med Kvist. Den betyder rigtig meget for hende i dag og er hendes yndlings FCK-souvenir.

I en alder af 4 år blev hun meldt ind i FCKFC og har været det lige siden. Gennem årene har hun benyttet sig meget af tilbuddene der er i fanklubben og hun har deltaget i mange juletræsfester, hvor der både har været mulighed for at møde spillerne og Leo, vinde en masse FCK præmier og lave sine egne FCK ting i forskellige workshops, noget som Josephine også synes er enormt sjovt og stadig har noget med FCK at gøre.

"Jeg har også været på en away tur med de unge løver til Farum, det var hyggeligt og alle børnene fik en goodie-bag med lidt at spise og lidt FCK ting."

Og nu får Josephine så d. 4. juni 2023, en af de helt store oplevelser med fanklubben, når hun skal løbe på banen sammen med anføreren.

"Jeg er spændt og nervøs for at skulle være kampens maskot, men jeg glæder mig rigtig meget.

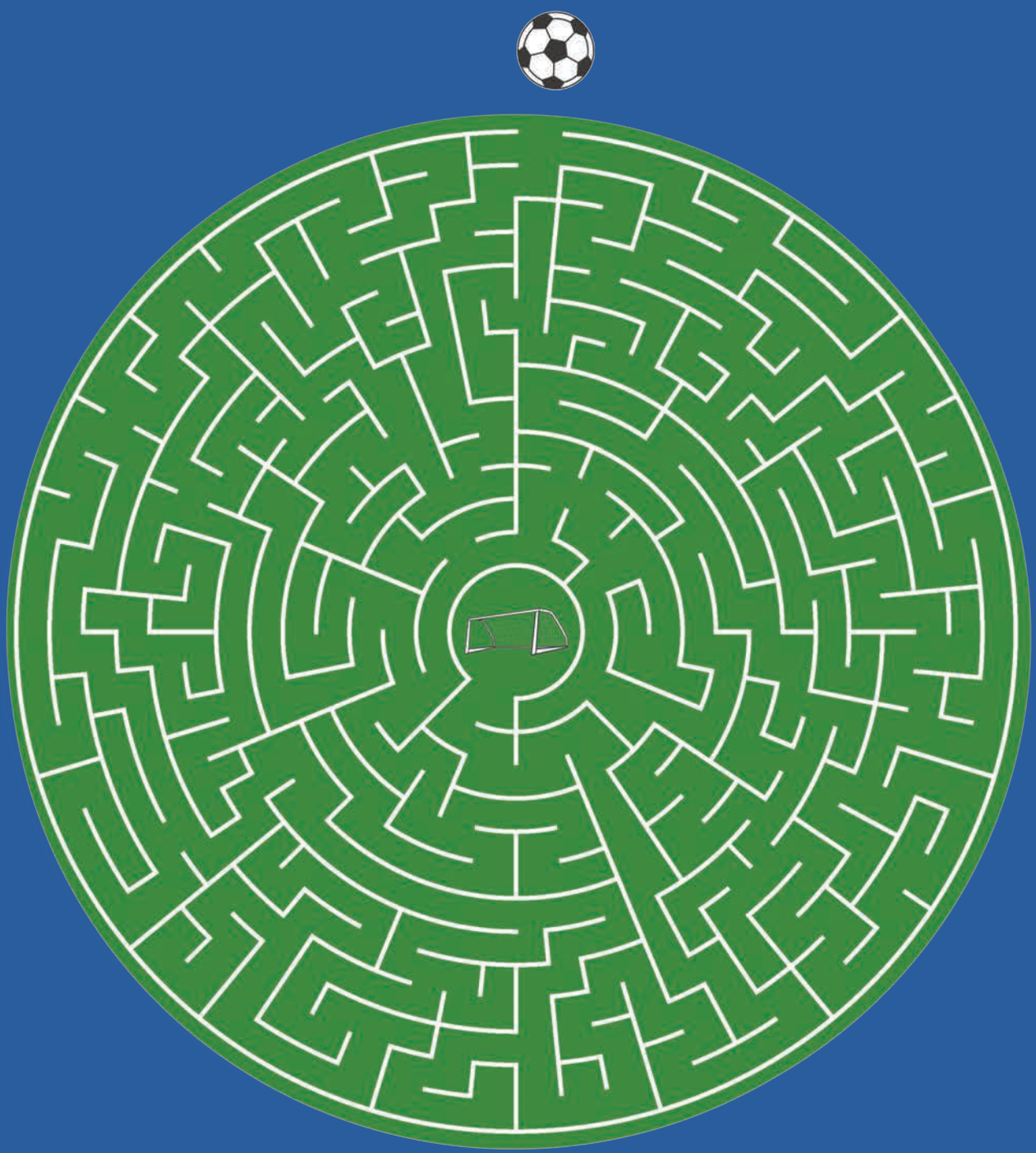
Jeg glæder mig mest til at se spillerne meget tættere på og jeg tror resultatet bliver 3-0 til FCK."

Vi glæder os også til du skal være maskot, Josephine og vi er overbeviste om, at du nok skal klare det helt fantastisk.

Josephine Dalby Sonne Hvid

... er 12 år gammel, og hendes yndlingsspiller er Roony Bardghji.

KAN DU DRIBLE BOLDEN I MÅL?

DE UNGE L

1

2

3

HVEM ER HVEM?

Leo har klippeklistret med F.C. København-spillere og sat to sammen til én. Hvert billede indeholder billeder af to spillere. Kan du gætte, hvilke to F.C. København spillere der er sat sammen på billederne?

3. Østergaard og Larsson
2. Claesson og Gonçalves
Svar: 1. Grønbæk og Claesson.

ØVER

